

KLYFTAN MELLAN DE SJU FÖRSAMLINGSTIDSÅLDRARNA OCH DE SJU INSEGLÉN

 God kväll, vänner! Det är en — en stor förmån att få vara tillbaka här i Herrens hus ikväll, i tjänst, och fortfarande leva på mannat från i förmiddags, då våra själar blev så mäktigt välsignade av Hans mäktiga Närvaro. Och ikväll har vi en. . . Vi börjar nu med ämnet: *Klyftan mellan de Sju Församlingstidsåldrarna och de Sju Inseglen*.

² Och jag talade just i eftermiddag med en vän. Och kanske, om Herren vill, någon gång i sommar, om Han inte tar hem mig, eller — eller jag kan komma tillbaka, inte far utomlands eller någonting, skulle jag tycka om att få komma på nytt med de sju sista Basunerna, ser Ni. Och det hör ihop alltsammans. Och — och så är det de sju sista Plågorna i detta. Och det smälter samman alltihop, som vi kommer att få se, då vi går framåt.

³ Så ikväll, medan vi liksom lugnar ner oss. . . Jag kanske blir litet långrandig ikväll. Till och med med. . . Så fort jag kommer tillbaka hit, nu. . . Med allt predikande jag har gjort i Phoenix, har jag aldrig en enda gång ens blivit hes, ser Ni. Det är riktigt. Och oj, oj, så intensivt jag predikade! Och i, jag tror det var tjugosju möten, utan att bli hes. Men det är klimatet här, ser Ni. Det är bara helt enkelt svårt här, en dalgång bara. Det är bara dåliga förhållanden här borta, och ifråga om hälsosamt, Ni vet, vad jag menar, det är — det är — det är svårt. Och vilken predikant som helst har en. . . En som talar har en svag hals till att börja med.

⁴ En av mina doktorsvänner, som tittade i min hals en gång för att se efter, vad som var fel, sa: ”Ingenting.” Han sa: ”Du har bara förhårdnader där på Dina stämband.” Han sa: ”Det är av predikandet.” Nåja, jag — jag — jag tycker liksom om det där, vet Ni. Det fick mig att känna mig bättre, så länge som det kunde bero på predikandet, ser Ni. Det skulle vara all right, för Guds Rikes skull.

⁵ Vi kan nu kanske inte bära Je- . . . Jesu Kristi märke på vår kropp, liksom Paulus gjorde, då han blivit slagen. Men vi kan få bära vårt märke, som beror på predikandet och att vi ger vår röst emot det, som är fel. Så vi är tacksamma, för att vi inte behöver bli slagna längre, särskilt fram till den här tiden. Så vi är — vi är. . .

6 Hur många här inne har läst *Hur mycket är klockan, mina herrar?* Eller har hört den, Ni vet, *Hur mycket är klockan, mina herrar?* Det där har bekymrat mig en hel del. Om Ni inte har det, önskar jag, att Ni på något sätt skulle kunna få höra den, eller på något sätt. Det liksom bekymrade mig. Jag ville bara lägga fram det här, innan vi börjar mötet. För omkring – omkring en vecka eller tio dagar sedan var jag så orolig. Jag bara . . . Jag – jag – jag kunde bara inte, jag ville inte ta några möten eller någonting, för jag – jag visste det inte. Det verkade som att det kunde vara någonting, som var fel, och jag visste inte precis, vad det var. Så jag . . .

7 En tidig morgon steg jag upp för att fara upp till Sabino Canyon. Vilket hemifrån är bara omkring trettio minuters väg till . . . Eller fyrtio, till övre delen av Sabino Canyon, sedan är det en väg, som leder trettio engelska mil upp på berget.

8 Ett egendomligt landskap där uppe. Jag kan vara här i öknen, där det är 27-32 grader C just nu, och om trettio minuter vara i åtta fot djup snö, ser Ni, uppe på bergets topp. Vi var i Phoenix alldeles nyss, där det var drygt sex minusgrader, minus 2 grader C. De hade simbassängen uppvärmd och folk simmade. Och ungefär fyrtio minuters körning därifrån, var det minus fyrtio i Flagstaff. Förstår Ni? Det är skillanden på grund av uppströmmarna och öknen. Och mycket hälsosamt för astmatiker osv.

9 Men nu for jag upp i dalgången, och jag klättrade iväg så högt, som jag kunde komma. Och jag – jag – jag frågade Herren, medan jag satt där uppe, vad allt det här betydde osv. Jag var liksom bekymrad och visste inte, vad jag skulle göra.

10 Och så, medan jag bad, hände en konstig sak. Jag – jag – jag vill vara ärlig. Nu kunde jag ju ha fallit i sömn. Det kunde ha varit liksom en trance, eller det kunde ha varit en – en – en syn. Jag är mer eller mindre böjd för att tro, att det var en syn. Så jag hade mina händer uträckta och sa: ”Herre, vad betyder den här explosionen? Och vad betyder de här sju Änglarna i pyramidens form, som plockade upp mig ifrån marken och vände österut, vad betyder det?”

11 Jag stod där i bön, och någonting hände. Och nu föll någonting i min hand. Och jag vet, att om man inte förstår andliga ting, kan det verka väldigt konstigt. Men någonting föll ner i min hand. Och då jag såg efter, var det ett svärd. Och handtaget var gjort av pärlemor, den vackraste pärlemor jag någonsin har sett. Och parerstången, Ni vet, där . . . Jag antar, att den är till för att skydda ens händer från att bli skadade, Ni vet, då man håller på att . . . Då folk duellerade, den var av guld. Och sabelns blad var inte alltför långt, men det var vasst som en rakkniv, och det var av glittrande silver. Och det var den vackraste sak, jag någonsin har sett. Det passade min

hand exakt. Och jag höll i det. Jag sa: "Är det inte vackert?" Jag tittade på det. Och jag tänkte: "Men, Du vet, alltid rädd för ett svärd." Jag var liksom glad, att jag levde utanför den tiden, då de använde dem, för jag — jag är rädd för en kniv. Och så tänkte jag: "Vad skulle jag göra med det där?"

¹² Och medan jag höll det i min hand, sa en Röst någonstans ifrån: "Det där är Kungens svärd." Och sedan lämnade det mig.

¹³ Nåväl, jag — jag undrade, vad det betydde: "'Det där är Kungens svärd.'" Och jag tänkte: "Om Den skulle ha sagt: 'en kungs svärd', skulle det kanske ha varit så, att jag hade förstått det. Men Den sa: '*Kungens* svärd.'" Så jag kanske inte har det här rätt, men jag tänkte: "Det finns bara En *Kungen*, det är Gud. Och Hans svärd är *Detta*: 'Skarpare än ett tveeggat svärd', ser Ni. 'Och Ni förblir i mig, och mina Ord. . .'" Förstår Ni? Och jag — jag tänkte. . .

¹⁴ Då man duellerar, ser Ni, och som jag för- . . . Jag förstår inte ett enda ord av det, men, rättare sagt en enda princip ifråga om duellerande. Men, såvitt jag förstår, hugger klingan till. Och sedan, till sist, svärden, om de låser sig, fienden och Du låser svärden *så här*, då kommer det an på styrkan hos mannen, som duellerar. För, ser Ni, hans svärd skulle vara riktat mot mitt hjärta och mitt mot hans, men de är låsta, då våra klingor slår mot varandra. Och så slår de, och då kommer svärden ihop. Och den, som kan stöta ner den andre, det svärdet är rakt mot hjärtat. Så det krävs. . .

¹⁵ Även om svärdet är Ordet, krävs det den starka trons hand för att hålla Det där, att föra Det till fiendens hjärta. Då jag nu inte vet de här sakerna, utan bara. . . Allt, som jag har fått av Honom, som jag kan berätta om, har jag berättat för Er. Så att, Ni vet, jag tror det var. . . Var det inte vår Herre, som sa, att allt Han hade fått av Fadern, det hade Han berättat och inte undanhållit något? Och — och så vill vi göra de här sakerna precis som de kommer. Om Ni nu kommer att vara riktigt visa och be, så är jag säker på, att Ni kommer att förstå någonting ganska snart, nu, någonting som jag hoppas är uppenbart.

¹⁶ I den här Boken, nu, låt oss nu alla slå upp det — det 5:e kapitlet av den Bok, som kallas Jesu Kristi Uppenbarelse!

¹⁷ Imorgon kväll är det nu det Första Inseglet. Där de första fyra Inseglen öppnas av fyra hästryttare, en i varje Insegel, som kommer till jorden. Och sedan kanske det inte dröjer så länge, för sedan vi har passerat ungefär. . . måndag, tisdag, onsdag, ungefär på torsdag. Sedan antar jag, att på det Sjätte. . . Och Femte, Sjätte och Sjunde Inseglet kommer troligen att bli mycket långa. Så kanske det kommer att ge Er litet tid att ta igen Er litet grand.

¹⁸ Vi tänker börja mötena här klockan sju, tror jag, på vardagskvällarna. Och jag ska vara på plattformen exakt halv

åtta. Och då kommer det att släppa ut oss vid midnatt. Så — så, jag — jag höll på en timme för länge i förmiddags. Jag menade inte det, jag bara . . . Jag vet inte när . . .

¹⁹ För jag vet inte, vad den förste ryttaren är. Jag känner inte till det Andra, Tredje, Fjärde, Femte, Sjätte eller Sjunde Inseglet. Jag, än så länge vet jag inte. Förstår Ni? Jag är bara beroende av Honom. Så det är därför jag försöker den här veckan, genom Guds nåds hjälp, om Ni förstår på djupet.

²⁰ Som Ni vet, då det gäller syner, kan man inte uppenbara saker, förrän man får tillstånd att uppenbara dem. Hur många gånger har Ni inte hört mig säga: ”Gå in i ett hus, kanske en hatt ligger *här*. Och just det här barnet osv. kommer inte att bli helat, förrän den läggs *här* borta.” Jag kan inte säga det till dem, inte heller kan jag flytta den dit. Den måste flyttas på något annat sätt. Någon annan måste ta den och flytta den. Och då allting är i ordning, då kan det uppenbaras.

²¹ Så var nu i bön! Låt oss nu, precis innan vi närmar oss Boken, tala med Honom med våra huvuden böjda!

²² Herre Jesus, vi är alldeles otillräckliga. Vi skulle inte på något vis försöka att närma oss den här heliga Boken i denna heligaste stund, då själar hänger här i tiden, utan att be, Herre, om att den Ende, som kan uppenbara den här Boken, att Han kommer fram nu och välsignar Din tjänares klena bemödanden. Välsigna Ordet, då Det går ut! Må Det gå i Andens kraft! Och må deras andliga grundval, som hungrar och törstar efter att få känna rättfärdigheten och att få veta Guds vilja, må Det falla in där och frambringa något efter Sitt slag! Bevilja oss detta, Herre! All lovprisning ska vara Din. Må de hungriga och de törstiga finna mat och dryck ikväll, ifrån Ordet! Vi ber om det i Jesu Namn, Hans som uppenbarelsen tillhör. Amen.

²³ Nu ska vi slå upp det 5:e kapitlet, nu. Det här är nu inte de Sju Inseglen. Det är klyftan mellan församlingstidsåldrarna och de Sju Inseglen. Nu finns det också ett 6:e kapitel av . . .

²⁴ Och det fanns ett 4:e kapitel, rättare sagt, i Uppenbarelsesboken, och i detta uppenbarades liksom någonting, som skulle äga rum, sedan Församlingen har farit upp. Att Församlingen far upp i det 3:e kapitlet i Uppenbarelsesboken och inte kommer tillbaka förrän i det 19:e kapitlet i Uppenbarelsesboken. Förstår Ni? Därför missar Församlingen Vedermodan. Jag vet, att det där är tvärtemot nästan varenda lärare, jag någonsin talade med. Men jag — jag — jag menar inte att vara otrevlig. Jag — jag menar att vara Er broder, men jag — jag måste undervisa precis som jag kan se Det. Om jag inte gör det, kan jag inte få ihop det, ser Ni. Och antingen Den far upp före Vedermodan eller efter Vedermodan, så vill jag fara upp tillsammans med Den. Det är huvudsaken.

25 Så de här sakerna, vi — vi bara tar dem för givet, för utan utbildning tar jag förebilder. Jag tittar efter och ser, vad som är, rättare sagt har varit, i Gamla Testamentet, vilket är en förebild eller en skugga av det Nya, då har jag en idé om, vad det Nya är. Förstår Ni? Liksom om . . . Noa gick in i arken, innan vedermödan satte in, en förebild, men redan innan Noa gick in i arken, ser Ni, för Enok upp, ser Ni, innan någonting skedde. Och Lot kallades ut ur Sodom, innan ett enda dugg av vedermödan, ödeläggelsen, satte in, men Abraham var hela tiden utanför den. Förebilder, ser Ni.

26 Men nu ska vi läsa 1:a versen. Jag ska läsa de första två eller tre versarna av det.

Och jag såg i högra handen på honom, som satt på en tron en bok skriven inuti och på baksidan, bese glad med sju insegel.

Och jag såg en stark ängel, som frågade med hög röst: "Vem är värdig att öppna boken och att lösgöra dess insegel?"

Och ingen människa, varken i himmelen eller på jorden eller under — eller under jorden kunde varken öppna boken eller titta på Den. (Vilken Bok!)

Och jag grät mycket, för att ingen människa befanns värdig att öppna och att läsa boken, inte heller att titta därpå.

27 Tala nu om ovärdighet! "Inte ens värdig att titta på Den, ingen människa, ingenstans."

Och en av de äldste sa till mig: "Gråt inte! Se, Lejonet av Juda stam, av Davids rot, har vunnit seger till att öppna boken och till att lösgöra dess sju insegel.

Och jag såg, och titta, mitt ibland tronen och de fyra väsendena, . . . mitt ibland de äldste, stod ett Lamm som om det hade blivit slaktat, som hade sju horn och sju ögon, vilka är Guds sju Andar, som sänds ut över hela jorden.

Och han kom och tog boken ur högra handen på honom, som satt på tronen.

28 Vi ska göra paus där i några ögonblick, från läsningen i Uppenbarelseboken 5, ner till och med den 7:e versen.

29 Den här Boken med sju Insegel uppenbaras vid tiden för de Sju Åskdundren i Uppenbarelseboken 10, nu, om Ni antecknar det. Låt oss slå upp Uppenbarelseboken 10, bara för ett ögonblick, så Ni kan få en förståelse innan vi kommer in på det! Det här är nu vid ändens tid. För lyssna!

. . . jag såg en annan mäktig ängel komma ner ifrån himmelen, klädd i ett moln och en regnbåge . . . över hans huvud, . . .

30 Om Ni lägger märke till det, så är det där Kristus, ser Ni. För Han kallades i Gamla Testamentet för Förbundets Ängel. Och Han kommer direkt till judarna nu, för Församlingen är avslutad. Förstår Ni? All right.

... och hans ansikte ... som om det vore solen och hans fötter liksom eldstoder,

31 Kommer Ni ihåg den där Ängeln i Uppenbarelseboken 1? Samma sak. Ängel är en "budbärare". Och Han är Budbäraren till Israel. Förstår Ni? Församlingen har ryckts bort nu, ser Ni, eller ska till att ryckas bort. Han kommer och hämtar Sin Församling. Se upp nu!

Och han hade i sin hand en liten, öppen bok, . . .

32 Här, nu, Den var stängd här och besegrad, och här är den öppen. Den har blivit öppnad. Efter beseglandets tid, som vi kommer in på ikväll, är nu Boken öppen. "En liten Bok i Hans hand, i Hans . . . Den var öppen. Å, så solen, liksom stoder . . ." Vänta bara en minut! Låt mig börja här borta och läsa!

Och han hade i sin hand en liten, öppen bok, och han satte sin högra fot på havet och sin vänstra fot på jorden,

Och han ropade med hög röst, liksom då ett lejon ryter, . . .

33 Vi vet, att Han är Lejonet av Juda stam. Här borta är Han Lammet, men här är Han Lejonet. Förstår Ni?

... och då han hade ropat, lät sju åskdunder höra sina röster.

34 Johannes fick nu uppdraget att skriva, vad han såg, så aposteln och profeten tog upp sin penna för att skriva Det.

Och då de sju åskdundern hade låtit höra sina röster, skulle jag till att skriva, och jag hörde en röst från himmelen säga till mig: "Göm under insegel de där sakerna, som de sju åskdundern sa, och skriv det inte!"

35 Det där är nu det, som vi inte vet. Det ska emellertid uppenbaras. Det finns inte i Den Heliga Skrift, vad de där åskdundern sa.

Och ängeln, som jag såg stå på havet och på jorden, lyfte upp sina händer mot himmelen, (Lyssna nu!)

Och svor vid honom, som lever i evighet och alltid, som skapade himlarna och det, som är i dem, och jorden och det, . . . är på den, och . . . att det inte längre skulle vara tid,

36 Se upp! Här är en vers, som jag vill komma fram till.

Men i den sjunde ängelns rösts dagar, då han ska börja ljuda, skulle Guds hemlighet vara fullbordad, som han har tillkännagivit för sina tjänare profeterna.

³⁷ Nu, ser Ni, kommer den här sjufalt förseglade Bokens hemlighet att uppenbaras vid ljudet av den sjunde församlingsängeln Budskap. Förstår Ni? ”Den sjunde ängeln börjar ljuda”, och där skrivs Budskapen ut där, och vi har Det i band- och bokform. Nu, ”Då Budskapet börjar ljuda, skulle Guds hemlighet vara fullbordad, ser Ni, vid den tiden.” Nu ska vi lägga märke till det. Boken om Guds hemlighet uppenbaras inte, förrän den sjunde ängeln Budskap ljuder.

³⁸ De här punkterna kommer nu att vara viktiga i Inseglen, det är jag säker på, för Det måste knytas ihop, varenda bit.

³⁹ Nu är det hemlighetsfullt skrivet, för ingen människa någonstans känner till Det. Endast Gud, Jesus Kristus, ser Ni. Men nu är... Det är en Bok, en hemlighetsfull Bok. Det är Återlösningens Bok. Vi ska komma in på det om en liten stund. Och nu vet vi, att denna Återlösningens Bok inte kommer att bli fullständigt förstådd. Man har försökt utforska den genom sex församlingstidsåldrar. Men vid änden, då den sjunde ängeln börjar låta sin hemlighet ljuda, nystar han upp alla de lösa ändarna, som de här männen försökte utforska. Och hemligheterna kommer ner ifrån Gud som Guds Ord och uppenbarar hela Guds uppenbarelse, då Gudomen och allting annat är avgjort. Alla hemligheterna, ormens säd och vad som helst mer, kommer att uppenbaras.

⁴⁰ Nu, ser Ni, hittar jag inte bara på det där. Det där är vad... Det är SÅ SÄGER HERREN. Jag ska läsa Det för Er ur Boken, ”Vid ljudet av den sjunde ängeln Budskap skulle Guds hemlighet vara fullbordad, som har tillkännagivits av Hans heliga profeter” det är profeterna, som har skrivit Ordet. Vid ljudet av den sjunde församlingstidsåldern, den sista församlingstidsåldern, kommer alla de lösa ändarna, som man genom de här församlingstidsåldrarna har försökt utforska, att nystas upp tillsammans.

⁴¹ Och då Inseglen har brutits, och hemligheten är uppenbarad, kommer Ängeln, Budbäraren, Kristus ner och sätter Sin fot på landet och på havet med en regnbåge över Sitt huvud. Kom nu ihåg, att den här sjunde ängeln är på jorden vid tiden för den här Tillkommelsen.

⁴² Precis liksom Johannes höll på att ge sitt budskap vid samma tid, som Messias kom på den tiden. Johannes visste, att han skulle få se Honom, för han skulle komma att presentera Honom.

⁴³ Och vi inser, att i Skriften, borta i Malaki 4, ska det vara en lik Johannes, en – en Elia, till vilken Guds Ord kan komma till. Och det är meningen, att han genom Den Helige Ande ska uppenbara alla Guds hemligheter och återställa barnens Tro tillbaka till de apostoliska fädernas tro, återställa alla de här hemligheterna, som man har försökt utforska genom de här samfunds-åren. Det där är nu, vad Ordet sa. Jag är bara ansvarig

för, vad Det sa. Förstår Ni? Det är — det som är skrivet är rätt. Det är, vad det är.

⁴⁴ Nu ser vi, att denna sjufalt förseglade Bok nu är återlösningens hemlighet. Det är en Återlösningens Bok ifrån Gud.

⁴⁵ Alla hemligheterna skulle nu, vid den här tiden, vara fullbordade vid ljudet av den här budbäraren. *Här* är nu ängeln på jorden. Och "en annan" Ängel, en mäktig Budbärare, kommer. Ser Ni, *den här* ängeln var en jordisk ängel, budbärare, men *här* kommer En ner ifrån Himmelen, ett regnbågsförbund, ser Ni, endast Kristus kunde det vara.

⁴⁶ Precis exakt liksom det var i Uppenbarelsebokens 1:a kapitel: "Stod mitt ibland de Sju Gyllene Ljusstakarna med en regnbåge, och såg ut som jaspis och karneol-sten."

⁴⁷ Och här kommer Han tillbaka i det 10:e kapitlet efter den tillkommelses tid, då det är meningen, att alla hemligheterna ska vara fullbordade och Inseglen ska brytas, och tillkännager att: "Det inte längre är tid." Och Han sa: "Då den sjunde ängeln har börjat ljuda, då skulle hemligheten vara fullbordad och tiden inne för Ängeln att uppträda." Vi är nära, någonstans. Riktigt. Lägg nu märke till det!

⁴⁸ De Sju Inseglen innehåller Bokens hemlighet. Tills vi kan se, vad de där Sju Inseglen har förseglat, tar vi bara de där sakerna för givet. För jag har sagt Er det i förmiddags, i mitt lilla Budskap i förmiddags, om att Gud gömmer Sig i enkelheten. Ser Ni, vi — vi är . . . Vi är säkra på att missa saken, med mindre Den absolut tillförlitligt uppenbaras av Den Helige Ande och likaså bekräftas. Förstår Ni? Om profeten står upp och talar om för Er, att Det Här bara är Det Där, och Gud inte bekräftar detsamma, så glöm det! Förstår Ni? Utan Gud måste, i vartenda uttalande, i allting, bekräfta Det, för att Det ska vara riktigt. Förstår Ni? Så Hans barn kommer att ge akt på de där sakerna, ser Ni, och vara uppmärksamma, lägg märke till det!

⁴⁹ Sju Insegel på Boken har . . . De här Sju Inseglen håller Boken förseglad. Förstår Ni? Boken är absolut förseglad. Förstår Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Boken är en absolut förseglad Bok, tills de Sju Inseglen bryts. Den är förseglad med Sju Insegel. Det där är nu något helt annat än de Sju Åskdundren. Förstår Ni? Det här är Sju Insegel på Boken. Och Boken kommer inte, Inseglen kommer inte att lösas, förrän av den sjunde ängels Budskap. Förstår Ni? Så vi — vi tar för givet, men Guds äkta uppenbarelse kommer att fullkomnas i den där ljudande, bekräftade Sanningen. Det där är nu exakt, vad Ordet säger: "Hemligheten skulle vara fullbordad vid den tiden."

50 Och den här sjufalt förseglade Boken, kom ihåg, att den var stängd här, i Uppenbarelsbokens 5:e kapitel, och i Uppenbarelsbokens 10:e kapitel är den öppnad.

51 Och nu ska vi se efter, vad Boken säger om, hur Den blev öppnad. Och den blir inte känd, förrän Lammet tar Boken och bryter Inseglen och öppnar Boken. Förstår Ni? Lammet måste ta Boken.

52 Den är hemlighållen. Kom nu ihåg: ”Ingen människa i Himmelen, ingen människa på jorden”, påve, biskop, kardinal, landsföreståndare eller vem han än är, ”kan bryta de där Inseglen eller uppenbara Boken, utom Lammet.” Och vi har försökt utforska och tagit för givet och snubblat och undrat, och — och det är orsaken till, att vi alla är i en sådan förvirring.

53 Men med det gudomliga löftet, att denna Återlösningens Bok kommer att bli fullkomligt öppnad av Lammet, och dess Insegel kommer att lösas av Lammet i den yttersta tiden, i vilken vi lever nu. Och den blir inte känd, förrän Lammet tar Boken och bryter Inseglen. För kom ihåg, att Boken hölls i Hans händer, som satt på Tronen. ”Och Lammet kommer till Honom, som sitter på Tronen och tar Boken ur Hans högra hand.” Tar Boken! Å, det där är djupt. Vi ska försöka att klara upp det, om vi kan, med hjälp av Den Helige Ande. Nu är vi beroende av Honom. Och vi kommer att få se, senare, att det är vid ändens tid, ”Då tiden har runnit ut.”

54 Inga samfund har någon rätt till att tolka Boken. Ingen människa har någon rätt till att tolka Den. Det är Lammet, som tolkar Den. Och Lammet är den Ende, som uttalar Det, och Lammet får Ordet att bli känt genom att bekräfta och levandegöra Ordet. Förstår Ni? Exakt! Lägg märke till det! Och den uppenbaras inte, förrän . . .

55 Den här Boken uppenbaras inte, förrän församlingstidsåldrarna och samfundstidsåldrarna har runnit ut, ”och det inte längre är tid”. Förstår Ni det? Den uppenbaras bara, då församlingstidsåldrarna och samfundstidsåldrarna har runnit ut.

56 Det är orsaken till, att saken är i sådana betänkligheter ikväll. Ser Ni, de plockar upp en liten lära, och de springer *hit* bort åt ena sidan, säger: ”Det här är Det!” En annan plockar upp en annan lära, springer bort åt *den här* sidan, säger: ”Det här är Det!” Och var och en bygger ett samfund under det, tills vi har hundratals samfund. Men ändå, i alltsammans, då de ser förvirringen, undrar människorna: ”Vad är Sanningen?” Som om det inte precis är förhållandet idag!

57 Men så lovar Han, att ”Då den där tiden har avslutats, ska där vara ljudet av den sjunde ängels röst, och då ska Boken uppenbaras, ser Ni, vid den tiden.”

58 Säg nu inte, ingen av Er: ”De där människorna fordom är inte frälsta.”!

59 Men, hemligheterna, som de inte kunde förstå! Hur Gud kan vara tre och ändå En Enda! Hur Skriften kan säga: ”Döp i Faderns, Sonens, Den Helige Andes Namn!” och så värda Sig om och säga: ”Döp i Jesu Namn!” Förstår Ni? Å, så många saker! Hur kan Eva äta ett äpple och orsaka hela världens ödeläggelse? Förstår Ni? Hur kan de här sakerna vara så? Men det är utlovat, att de där hemligheterna ska uppenbaras i ändens tid.

60 Det är små lösa ändar, som . . . De här stora krigarna har kommit in på scenen, sådana som Irenaeus och Martin, den helige Martin, och Polykarpus och de olika, och Luther och Wesley och alla de där. Förstår Ni? Hur de har kommit och bara levat länge nog för att — för att liksom föra fram ett ljus och lysa med det, men de lämnade många saker i — i mörker. Så kom pingsttidsåldern, liksom den lutherska tidsåldern, och de gick till ytterligheter. Men ändå, all right, säg inte, att de inte hade rätt! Det hade de. Men det finns lösa ändar kvar, som inte kan förklaras. Men sedan i . . . Varför? Inseglen har inte brutits för att grundligt uppenbara, vad de där sakerna är. Förstår Ni?

61 Men då, i den sista tidsåldern, ska alla de här hemligheterna lösas och distribueras. Och Inseglen ska öppnas av Lammet och uppenbaras för Församlingen, och sedan är det inte längre tid. Förstår Ni? Så underbart! Då, då är Boken en Återlösningens Bok. För då går Den fram . . .

62 Och vi ska ta in, senare, hur de etthundrafyrtiofyrtusen hämtas in osv. All right. Det är judarna.

63 Nu till Paulus, nu. Låt oss läsa litet grand! Jag får en del av de här Skriftställena, och jag tycker, att vi borde läsa Dem. Låt oss nu alla slå upp Paulus i Efesierbrevet 1!

64 Många av dem, som jag ser, skriver. De har sina böcker och skriver ner Skriftställena, markerar dem i sin Bibel som en kedja. Så det där är — det där är fint. Jag tycker om, att Ni gör så där och sedan går hem och studerar Det. Förstår Ni? Och — och om Ni studerar Det själva, då kommer Ni att — Ni kommer att förstå Det bättre. Förstår Ni? Studera Det bara, och be Gud att hjälpa Er att förstå!

65 Låt oss nu läsa ett — ett Skriftställe, som jag har nedskrivet här nere! Efesierbrevet 1:13 och 14, nu!

På vilken vi också förtröstade, efter att ni hörde sanningens ord och er frälsnings evangelium, i vilken . . . efter att ni kom till tro, ni blev beseglade med löftets helige Ande,

vilken är handpenningen på vår arvedel, tills den köpta egendomen återlöses till hans härlighets pris.
Förstår Ni?

66 Nu, medan vi har Skriften öppen, så låt oss . . . Ser Ni, Den Helige Ande här är i sig själv ett Insegel. Den Helige Ande är ett Insegel. Och ett Insegel innebär (Vad?) ett fullbordat verk, så Den Helige Ande är ett Insegel för individen. Och för den individen, då han får Den Helige Ande, då är hans jämmers tid över, ser Ni, för det är ett fullbordat verk.

67 Liksom då jag brukade arbeta åt järnvägsföretaget, och vi lastade godsvagnar med burkar och olika saker från konserverfabriken. Och, men då, innan den där vagnen kunde bli plomberad, kom inspektören dit för att se efter, om den där vagnen var ordentligt lastad. Om inte, [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.] så fort den stötte samman med någonting, skulle godset spridas ut och gå sönder, och — och järnvägsföretaget var ansvarigt. Och den där inspektören provade allting, för att se efter, att det var ordentligt på plats. Om det inte var så, underkände han vagnen. Då måste vi göra om alltsammans igen, tills inspektören var nöjd. Och sedan, då inspektören är nöjd, stänger han dörren. Inspektören stänger dörren. Och inspektören placerar en plomb på den, och sedan kan ingen bryta den där plomben, förrän den når sin bestämmelseort.

68 Det där är, vad Den Helige Ande har hållit på att göra. Förstår Ni? Han går och Han inspekterar. Det är orsaken till, att man inte kan ha de här sakerna och . . . Man säger: "Jag talade i tungor, och jag ropade, och jag dansade i Anden." Det där har ingenting att göra med Det. Förstår Ni? Den Helige Ande inspekterar den där personen, tills Han är fullständigt nöjd och vet, att de är . . .

69 Sedan beseglas de till sin eviga bestämmelseort. Det finns inte någonting, som någonsin kan bryta det där Inseglet. Bibeln . . . Ni antecknar Era Skriftställen. Efesierbrevet 4:30 säger: "Bedröva inte Guds helige Ande, med vilken Ni är beseglade intill Er Återlösnings Dag!" Behåll det där ordet, "återlösning", ser Ni! Fram till den dag, då Återlösningens Bok har blivit uppenbarad, och Återlösaren kommer för att göra anspråk på Sin egendom! Ingenting kan göra det. Förstår Ni? "Bedröva Den inte!" Stanna . . . Gör saker, som behagar Gud, för Boken är förseglad nu, och Du är besegrad. Den Helige Ande själv är Inseglet.

70 *Insegel* innebär . . . Det här är nu ord, som jag har fått ifrån lexikonet. *Insegel* innebär ett "fullbordat verk". Och då det Sjunde Inseglet är brutet, är Guds hemlighet, som är förseglad i de här mystiska Inseglen, fullbordad. Tills den dagen, då det där Inseglet är brutet, och då uppenbaras det, vad som är på insidan av Det.

71 Om mannen undrar, vad som finns i den där godsvagnen, säger man: "Det påstås vara *det-och-det*. Det påstås vara." Han

tar för givet. Men då plomben är bruten, och dörren är öppen, då ser vi in i den och ser exakt, vad som är där inne.

Förstår Ni det? Och det kommer bara att göras vid ändens tid.

⁷² En annan sak, som ett Insegel innebär, är "ägarskap". Ser Ni, Inseget har ett märke på Sig, som visar ägarskapet. Då man är köpt med Jesu Kristi Blod och besegrad av Den Helige Ande, tillhör man inte längre världen eller någonting, som hör världen till. Man ägs av Gud.

⁷³ En annan sak är, att ett Insegel är en "säkerhet". Inseget betyder, att man är tryggad. Ni, som nu inte tror på Ewig säkerhet, jag vet inte, ser Ni. Men nu, men ett Insegel betyder säkerhet till dess bestämmelseort. Ve den man, som skulle försöka bryta det där Inseget! Och Den Helige Andes Insegel kan inte brytas.

⁷⁴ Ni har allesammans hört mig säga, att folk sa: "Djävulen fick mig att göra *det här*." Nej, nej, djävulen gjorde inte det. Du var bara inte in-besegrad. För då Du är in-besegrad, är han ut-besegrad. Ja. Förstår Ni? Nu gick Du ut till honom. Mmm. Han kunde inte komma in i Dig, för enda sättet att komma in i Dig är att komma genom samma process, som Du har gjort. Han skulle vara tvungen att bli frälst, helgad och fylld med Den Helige Ande, då skulle han ju vara Din broder. Så, ser Du, så han – han gjorde det inte. Nej, nej. Du gick bara till gränsen och kom tillbaka och längtade efter världens saker. Du gick aldrig hela vägen över in i Kanaan, ser Du, över Jordan, döden för jaget. Förstår Du?

⁷⁵ Lägg nu märke till, att den här Boken nu är förseglad! Och – och Du är förseglad tillsammans med Boken intill Återlösningens Dag.

⁷⁶ Åter till Romarbrevet 8:22 och 23! Låt oss få tag i det där, så ska vi ge den här bakgrunden, då tror jag, att vi ska förstå Det litet bättre, om varje person läser Det för sig själva. Jag ger Er några Skriftställen här, så vi kan – vi kan titta på Dem och medan timmen fortfarande är ung. Nu, 8, Romarbrevet 8:22 till att börja med.

För vi vet, att hela skapelsen jämrar sig och sliter och släpar i smärta tillsammans ända tills nu.

Och inte bara de utan också vi själva, som har Andens förstlingsfrukter; även vi själva jämrar oss inom oss, medan vi väntar på adoptionen, nämligen vår kropps återlösning.

⁷⁷ Oj, oj! Oj, oj! Får inte det där oss gamla människor att känna oss bra? Det borde få oss alla att känna oss bra, då vi väntar på den här stunden. Vi förstår, att det här kommer att äga rum vid den första uppståndelsen. Förstår Ni? Naturen jämrar sig. Vi

jämrar oss. Allting jämrar sig, för vi inser, att det är någonting, som inte är rätt. Och enda sättet man kan jämlra sig på, och vänta på den, är för att det har kommit in ett nytt Liv här, som talar om en ny Värld.

⁷⁸ Liksom hustrun här, för inte så länge sedan gick vi hit bort till snabbköpet. Och jag sa: "Vi fann någonting ovanligt. En dam hade en klänning på sig." Och det var så ovanligt, ser Ni. De, de är . . . Nästan allesammans har inte klänningar på sig, ser Ni. Och på något sätt är de glömska, de går ut utan dem. Så då . . . De är glömska med vilje.

⁷⁹ Och så sa då Meda till mig, hon sa: "Bill, varför är det så?", sa hon.

⁸⁰ "Å", sa jag, "det är bara nationens ande." Och jag sa: "Då man far till Tyskland, har de en viss ande. Far till Finland, de har en nationell ande. Då man kommer till Amerika, har vi en nationell ande."

⁸¹ Vår nationella ande är hyss, skämt. Vet Du varför? Vi grundades på apostlarnas Lära. Vi grundades på stora mäns ledarskap, som Washington, Lincoln. Men vi har flyttat oss från den grunden, och vi vet, vad vi har att vänta. Vi vet, att en atombomb har vårt namn skrivet på sig. Vi vet, att slaveri ligger framför oss. Man behöver inte lura sig själv.

⁸² Det påminner mig, liksom en del av de här komikerna, som går ner och berättar de här vitsarna och håller igång, och kvinnor som håller på som de gör, och männen också. Det påminner mig bara om en liten pojke, som går genom kyrkogården och visslar och försöker inbilla sig, att han inte är rädd. Visst är han rädd. Förstår Ni? Han lurar ingen. Det är därför han visslar. Förstår Ni? Han försöker säga, att han inte är rädd, men det är han. Och det är det, det är fråga om idag.

⁸³ Men å, vilket saligt hopp för den troende, som lyfter upp händerna, för vår återlösning närmar sig! Då han ser de här sakerna komma, är det en härlig tid för den troende.

⁸⁴ De här sakerna, nu, jämmern i våra kroppar. La Ni någonsin märke till ett träd, hur det kämpar för livet? Det vill leva. Och man lägger märke till ett djur, hur i — i döden, hur det kämpar. Man lägger märke till en mänsklig varelse, allting, naturen jämrar sig. Vi själva jämrar oss. Förstår Ni? Vi vet, att det är någonting, som är fel. Vi ser, utifrån de här verserna, att någonting har gått förlorat, både för människorna och jorden. Skapelsen av alla sorter har förlorat någonting, för vi ser utifrån det här inspirerade Ordet, att den jämrar sig av någon anledning. Man, man jämrar sig inte, med mindre det finns ett skäl till det.

Liksom jag talade om bläcket, det finns en orsak.

⁸⁵ Det är vägen, då man ber för sjuka, ända tills man kan finna orsaken! Jag vet botemedlet, men jag måste finna orsaken.

Det är därför synerna är så nödvändiga och framstående, det uppenbarar hjärtats hemligheter, talar om för personen, var man gjorde sitt misstag, och vad man ska göra. Förstår Ni? Det spelar ingen roll, hur mycket medicin man tar, eller hur mycket olja man håller på deras huvuden, eller hur högt någon skulle skrika över en. Om där finns något fel, kommer han att ligga kvar där. Jag sa "han", det är Satan.

⁸⁶ Ser Ni, idag, så avancerade vi än är i medicin, vet vi ändå inte någonting om de här sakerna. Man säger: "Han har cancer." Nåväl, det är ingenting. Det där, det är — det är bara namn på vad det är. Det där nämner det medicinska namnet, cancer. Det har ingenting att göra med vad, det är. Det där är namnet, som vi kallar det för. Vi bara kallar det för namnet cancer. Men vad det i verkligheten är, då man analyserar det, då är det en djävul.

⁸⁷ Nu säger vi "synd". Vi bara kallar det för synd. Analysera det! Vad är synd? En massa människor säger: "Att dricka, begå äktenskapsbrott." Nej, nej. Det där är syndens egenskaper. Förstår Ni? Det är, vad synden förorsakar, ser Ni. Men verklig synd är otro. Det där är hur det — det där är hur det kallas och ropas ut. Om man är en troende, gör man inte de där sakerna. Men hur helig man än försöker att göra sig själv, och hur religiös man än försöker vara, om man gör de där sakerna, är man en otroende. Det är enligt Skriften.

⁸⁸ Nu har någonting gått förlorat, och det jämrar sig. Det försöker komma tillbaka, att vara tillbaka i sitt ursprungliga tillstånd.

⁸⁹ Skulle Ni kunna föreställa Er någon, som faller från jorden ner i en djup grop någonstans och höll på att streta, klättra, dra sig? De måste på något sätt komma ur ur den här gropen. De är inte i sitt ursprungliga tillstånd. Och förtvivlat skriker de. De klöser på väggarna, gör oväsen eller gör på något sätt. De jämrar sig, för att de vill komma tillbaka till sitt ursprungliga tillstånd.

⁹⁰ Det är därför en person, som är slagen av en sjukdom, har värk och plågor. En gång var de inte på det viset, men de jämrar sig. Varför? De är inte som de ska vara. Det är någonting, som är fel. Och de jämrar sig och försöker komma tillbaka dit, där de var, då de hade hälsan.

⁹¹ Och då naturen och folken, liksom Bibeln säger, "jämrar sig", visar det, att det är någonting, så att de inte är i det tillstånd, som de borde vara. De har fallit någonstans ifrån. Nu behöver vi ju inte någon, som tolkar det där åt oss. Förstår Ni? För naturligtvis vet vi, att det var Evigt Liv, de hade fallit ifrån. Och de förlorade sina anspråk på Evigt Liv genom Adams och Evas fall, de som föll från Evigt Liv till döden i Edens lustgård och tog med sig hela naturen under sig i döden.

⁹² Ett träd dog aldrig före Adam. Ett djur skulle inte dö före Adam. Och det finns bara en sak, som inte kan dö, och det är

Gud, för Han är evig. Och det är enda sättet vi någonsin kan hålla oss borta från att dö, vi måste ha Evtigt Liv i oss för att vara Guds söner och döttrar.

⁹³ Men då vi dog, som jag sa i Budskapet i förmiddags, för att synda, sålde vi vår förstfödsrätt och for över den här avgrunden. Nu är vi bortom Guds område, på den här andra sidan avgrunden. Då nu Adam föll till döden, drog han naturligtvis död över hela skapelsen.

⁹⁴ Nu hade han ju fått en fri vilja. Den blev given åt dem precis som åt oss, att få göra ett val. Adam och Eva, nu, i begynnelsen fanns det ett träd på rätt och fel framför dem, och detta samma träd står framför var och — och varenda en av oss. Ser Ni, Gud gör inte för Adam eller för Eva. . . . Man säger: ”Tja, det är deras fel.” Nej, nu är det inte det. Det är Ditt fel. Du kan inte lägga det på Adam nu. Du måste lägga det på Dig själv, för rätt och fel har satts framför Dig. Vi är på samma utgångspunkt som Adam och Eva.

⁹⁵ Men, ser Du, då vi blir återlösta, vill vi inte längre ha vårt eget val, utan vi vill ha Hans val. Förstår Ni? Förstår Ni?

⁹⁶ Adam och Eva ville nu ha sitt eget val. De ville, de ville ta reda på, vad det var att ha vishet, så de utforskade det, och det förorsakade döden.

⁹⁷ Då nu en människa har blivit återlöst, bryr hon sig inte längre om lärdom. Hon bryr sig inte längre om det, som hör världen till, världens visdom. Hon vill inte ha något val alls. Kristus har varit hennes val, och det är alltsammans. Hon är återlöst. Hon vill bara inte längre leda sig själv. Hon vill inte, att någon ska intala henne, vart hon ska gå, och vad hon ska göra. Hon bara väntar och tar reda på sin Skapares val. Förstår Ni? Sedan går hon i sin Skapares Namn, då Skaparen säger till henne att gå. Förstår Ni?

⁹⁸ Men människan söker visdom, vill ta reda på: ”Tja, den här församlingen är ganska bra, men de betalar mig bättre där borta, så jag ska fara dit bort.” Förstår Ni? Visheten, ser Ni.

⁹⁹ Då nu Adam syndade genom att beakta sin hustrus resonemang istället för att hålla sig till Guds Ord, det var det, som fick Adam att synda. Hans hustru resonerade med Satan och gav produkten åt Adam, och Adam släppte Ordet och sålde sig.

¹⁰⁰ Han förlorade även sin arvedel, då han förlorade sin gemenskap och rätt till Livet. Kom ihåg: ”Den dag, Du äter därav, den dagen dör Du.” Och då han förlorade sitt Liv, förlorade han också sin arvedel i livet, för han hade fullständigt, suveränt herravälde över jorden. Han var en jordens gud. Gud är universums Gud, överallt. Men Hans son hade den här jorden under sitt eget herravälde. Han kunde tala, han kunde namnge, han kunde säga, han kunde stoppa naturen, han kunde göra

vadhelst han ville. Förstår Ni? Men då han gjorde det där, miste han sin arvedel.

101 Adam kunde nu säga: "Låt det här berget, här, flytta sig dit bort!", och det skulle göra det. Adam kunde säga: "Låt det här trädet, här, dras upp och planteras här borta!", det skulle göra det. Förstår Ni? För han hade fullständigt, suveränt herravälde, som en mindre gud under Gud, vår Fader, för han var en Guds son.

102 Skulle vi nu inte kunna stanna här bara en minut och få en riktig predikan! Förstår Ni? Å! Så om Blodet har renat tillbaka det, hur är det nu? Förstår Ni? Titta, vad denne Guds Son, den andre Adam, gjorde! Förstår Ni? Och sa: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra." Förstår Ni?

103 Adam miste sin arvedel, jorden. Den gick nu ifrån hans hand till den, som han sålde sig åt, Satan. Han sålde sin tillit till Gud för Satans resonemang. För hans Eviga Liv, hans rätt till Livets Träd, hans rätt till jorden tillhörde honom, och han blev av med alltsammans till Satans händer. Han släppte det från sin hand till Satan. Därför har det nu varit så, det kom tillbaka och har varit förorenat. Och Adams säd har förstört den arvslott, som Adam borde ha haft, det är jorden. Det är riktigt, ser Ni, Adams säd.

104 Jag stannade här om dagen nere i Tucson, där jag bor. Och jag talade med någon uppe på toppen av berget och tittade ner. Jag sa: "Vad tycker Du? Om att för trehundra år sedan kom den gamle Papagobon ner igenom där på sin släpa tillsammans med sin hustru och barn, som satt bakpå, åkte dit ut någonstans och levde fridfullt. Det fanns inga äktenskapsbrott, ingen whisky, inget spelande, ingenting alls ibland dem. De levde rent. Och prärievargen kom nedför stranden varenda kväll genom Tucson här och ylade. Och mesquiten och kaktusen blommade runt omkring på stränderna. Och Jehova tittade på det och måste ha smilat. Men den vite mannen kom den vägen, och vad har han gjort? Han har grävt upp kaktusen. Han har förorenat landet med ölburkar och whiskyflaskor. Han har ruinerat nationens moral. Enda sättet han kunde besegra indianen på, var att utrota hans mat, buffeln."

105 Då jag höll på att läsa i Tombstone här om dagen i museet och såg bilderna av Geronimo. Och många av Er kanske tycker, att Geronimo var en överlöpare. För mig var han en äkta amerikan. Han stred bara för det, som var rätt, det som Gud hade gett honom: ett land och en nation och ett ställe att leva på. Jag klandrar honom inte. Och då de där vita soldaterna kom in dit och med våld tog makten i landet och utrotade dem liksom en svärm flugor! Och där fanns den ursprungliga bilden av Geronimos medicinska högkvarter, eller hans sjukhus. Det var två eller tre filtar över litet mesquite. Och de där sårade, riktigt äkta amerikanerna, indianerna, som stred för sina av Gud givna

rättigheter. Och där, Geronimo med ett eget litet barn på höften, som stod där och tittade på sina egna krigare, som blödde, dog, utan något penicillin eller någonting, inget sätt att hjälpa dem, äkta av Gud givna amerikaner! Och så kalla honom för överlöpare? Jag kallar honom för en gentleman.

¹⁰⁶ Cochise skulle aldrig ha kapitulerat. Han var en gammal man. Men den amerikanska armén, de inrättade sig där allesammans, och de gick ut dit och skulle döda bufflarna. De gjorde utfärder, och Sharpe uppfann buffel-bössan, och de for ut där och sa: "Å, jag hade en bra dag idag.", då de sköt från sidan på en — på en godsvagn eller en passagerarvagn. Sa: "Jag dödade fyrtio idag." Fyrtio bufflar, som skulle ha hållit hela indianstammen vid liv två år eller mera. Vad gjorde de med dem? Lät dem ligga i öknen. Deras gamla kadaver svälde upp i landet, och stank i landet, prärievargarna åt.

¹⁰⁷ Då indianen dödade buffeln, var det en religiös ceremoni. Han tog hans hovar, sparade dem för att göra pannor. Hans kött åt de upp, till och med köttet på inälvorna. De tog allt hans kött och hängde upp det och torkade det. Hans hud torkades, och de gjorde kläder och tält. Det var ingenting. . .

¹⁰⁸ Men då den vite mannen kom in, överlöparen är den vite mannen. Han är lymmeln. Och han kom in och dödade de där bufflarna och svälte ut de där indianerna.

¹⁰⁹ Vilken riktig man som helst skulle strida för sina av Gud givna rättigheter. Det är en fläck på den amerikanska flaggan, det de gjorde mot den amerikanske indianen. Trots allt tillhörde det honom.

¹¹⁰ Vad skulle Ni tycka, om Japa- . . . Japan eller — eller någon, Ryssland skulle komma in och säga: "Ut med Er härifrån! Ut tillbaka härifrån!", och — och göra mot oss och våra barn, liksom vi gjorde mot de där indianerna? Men kom ihåg det, vi har sått, och nu kommer vi att få skörda. Det är Guds lag, som Ni vet. Det är en tid att plantera och sedan en skördetid. Jag tycker, att det är alltför illa. Jajamensan.

¹¹¹ Vad har nu hänt? Adams förorenade säd har förorenat och absolut förstört landet. Vet Ni, att Bibeln säger så? Och för att den har gjort detta, Adams förorenade säd, kommer Gud att förgöra dem. Vill Ni läsa det där? Låt oss se! Jag har det nedskrivet här. Slå upp Uppenbarelseboken, det 11:e kapitlet, så ska vi ta reda på det. Kom bort till Uppenbarelseboken, det 11:e kapitlet, så ska vi se efter, vad Gud sa om dem, som förstör jorden. Det 11:e kapitlet och låt oss ta den 18:e versen, tror jag det är, 11:18. Här är vi.

Och nationerna var vrede, och din vrede har kommit (Ge nu akt på Guds vrede!), och tiden, då de döda bör dömas, och att du borde ge ersättning åt dina tjänare profeterna och till de heliga och till dem, som fruktar

ditt namn, både små och stora, och borde förgöra — förgöra dem, som förstör jorden.

112 Vad ska de få göra? Skörda vad de har sått. Visst. Då man ser synden springa på gatorna! Hur många, den här söndagskvällen, hur många äktenskapsbrott kommer att begås i den här staden ikväll? Hur många kvinnor kommer att bryta sitt äktenskapslöfte i det här lilla hålet i marken här, som heter Jeffersonville? Hur många abortfall tror Ni registreras i Chicago på trettio dagar? Mellan tjugofem och trettiotusen per månad, förutom dem, som inte kommer in. Hur mycket whisky dricks i staden Chicago? Vad tror Ni händer i Los Angeles på en natt? Hur många gånger har Herrens Namn missbrukats i Jeffersonvilles stad idag? Är det bättre nu, eller var det bättre, då George Rogers Clark kom ner på flotten? Ser Ni, vi har absolut förorenat jorden med vår smuts, och Gud kommer att förgöra dem, som förstör världen. Gud sa så.

113 Jag har alltid tyckt, att det var någonting djupt inne i mig, som tycker om att komma upp i bergen och titta, hur Gud fixade till det.

114 Jag avskyr Florida, där de har de där konstgjorda palmträden. Och oj, oj, jag skulle hellre se krokodilerna slå med sin stjärt borta i vildmarken, än att se allt det där hyckleriet osv., som de gör i Hollywood och all den där glamouren och en massa drinkare. Och oj, oj, jag bara tänker: "En dag! En dag!" Ja.

115 Men kom ihåg, att Bibeln har talat om för oss i Matteus, det 5:e kapitlet, att: "De saktmodiga ska ärva jorden." Det är riktigt. "De saktmodiga och ödmjuka ska ärva jorden." Jesus sa: "Saliga är de saktmodiga.", de enkla som bara inte försöker att vara någonting stort, "de ska ärva jorden." Jesus sa så. Ja. Nu förorenade de den, och Gud kommer att förgöra dem. Men de saktmodiga ska få ärva jorden, då den har blivit renad.

116 Nu, oj, oj! Nu är den förverkade äganderättshandlingen i den ursprunglige Ägarens, den allsmåktige Gudens, hand, nu. Äganderättshandlingen till jorden och till Ewig Liv, då Adam blev av med den, då kunde inte Satans smutsiga händer ta den, så den gick tillbaka till sin ursprungliga Ägare, Gud själv. Vi kommer att finna den om bara en minut. Där sitter Han på Tronen med den i Sin hand, äganderättshandlingen. [Broder Branham slår ihop sina händer två gånger. — Utg.] Å, det där får mig att känna mig religiös. Äganderättshandlingen till Ewig Liv, den sammanfattade äganderättshandlingen till Ewig Liv, då Adam gjorde sig av med den för visdomens skull, istället för tron, gick den tillbaka till Ägarens, den allsmåktige Gudens, händer. Vilken mäktig sak!

117 All right, väntar. Vad gör den? I Guds händer, väntar på återlösningsanspråken. Han skapade ett sätt för återlösning,

Han skapade en väg tillbaka, och en dag kommer Återlösaren att ta tillbaka den. Ser Ni, vad vi kommer fram till nu? Vi ska ge akt på den här Mannen, som sitter på Tronen. All right, väntar på återlösningensanspråken, dess återlösning.

118 Vad är denna Återlösningens Bok, den här äganderättshandlingen, den sammanfattade äganderättshandlingen? ”Du säger: ’sammanfattad?’” Vad betyder en sammanfattning? Det betyder, att den är genomsökt hela vägen tillbaka till sin begynnelse. Liksom den där lilla — liksom den där lilla bläckdroppen i förmiddags, då den träffade det där blekmedlet, gick den hela vägen tillbaka. Och då synden har blivit bekänd och fallit i Jesu Kristi Blod, oj, oj, det ger en sammanfattning raka vägen tillbaka till Skaparen igen. Man blir en Guds son. Den sammanfattade äganderättshandlingen hålls i den Allsmäktiges händer. Oj, oj!

119 Dess återlösning betyder allt lagligt innehav av allt, som förlorades av Adam och Eva. Oj, oj! Vad borde det där göra för en pånyttfödd kristen! Det lagliga innehavet av den där sammanfattade handlingen, äganderättshandlingen till Evgigt Liv, betyder att Du äger allting, som Adam och Eva förlorade. Huitt! Hur är det med det, broder? Innehavet av den där handlingen!

120 Adam kunde inte uppfylla återlösningens krav. Sedan han fann, att han hade förlorat den, han hade syndat och han hade skiljt sig från Gud, var på *den här* sidan om avgrunden, så han kunde inte återlösa den. Han kunde bara inte göra det, för han — han behövde ju återlösas själv, så han kunde inte göra det.

121 Men lagen krävde en Släktings-Återlösare. Guds lag krävde en Släktings-Återlösare. Om Ni vill anteckna det där: ”Släktings-Återlösare”, så finns det i 3 Mosebok 25.

122 Vi kommer inte att ha tid att utforska det här grundligt, för som Ni vet, varje — varje text skulle ta en — en kväll. Förstår Ni?

123 Men Guds lag accepterade en ersättare. Tänk nu, om Gud inte hade erbjudit Sig att acceptera en ersättare! Men kärleken tvingade Honom att göra det. Den där mannen var utan någon väg tillbaka, och det fanns inget sätt för honom att komma tillbaka. Det var slut med honom. Men Guds nåd mötte den här Släktings-Återlösaren i Jesu Kristi Person. Lagen krävde det. Nåden uppfyllde dess krav. Å, förunderlig nåd, så ljuvligt dess ljud är! Guds lag krävde en oskyldig ersättare.

124 Och vem var oskyldig? Varena människa var född sexuellt, efter sex, varenda en. Och den ende, som inte var det, hade blivit av med rättigheterna till Evgigt Liv och till att vara kung på jorden.

125 Å, då jag tänker på det där Skriftstället: ”För du har återlöst oss tillbaka åt Gud, och vi får regera och vara kungar och

präster på jorden." Oj, oj! Va? Släktings-Återlösaren! Å, vilken berättelse vi skulle ha här!

¹²⁶ Lägg märke till, att lagen krävde att en Släktings-Återlösare skulle återlösa en förlorad egendom. Nåden uppfyllde detta krav i Jesu Kristi Person. En Släkting till den mänskliga rasen måste födas.

¹²⁷ Hur skulle vi nu kunna vara det, då varenda människa, som föds måste . . . Och vem som helst, som inte kunde se, att det var en sex-akt där, ja, han är totalt blind, ser Ni, för varenda man, som föddes, föddes av en kvinna.

¹²⁸ Och Gud fordrade en Släktings-Återlösare, och Han måste vara människa. Oj, oj! Vad ska man göra nu? Lagen krävde en Släktings-Återlösare.

¹²⁹ Nu kunde Han inte ta en Ängel. Han måste ha en man, för vi är inte släkt med Ängeln. Vi är släkt med varandra. Ängeln föll aldrig. Han är en annan sorts varelse, har en annorlunda kropp. Han syndade aldrig eller någonting. Han är annorlunda.

Men lagen krävde en Släktings-Återlösare.

¹³⁰ Och varenda man på jorden var född genom sex. Ser Ni nu inte, att det är därifrån det kommer? Det var där synden började. Så ser Ni, var det är nu? Där kommer han in, Er ormens säd. Förstår Ni?

¹³¹ Lägg nu märke till, att en Släktings-Återlösare krävdes! Och Återlösaren, Släktings-Återlösaren, måste födas av den mänskliga rasen. Här lämnar det där oss ute på en gren. Men låt mig blåsa i Basunen för Er! Jungfrufödelsen åstadkom det — den produkten. Amen. Jungfrufödelsen åstadkom vår Släktings-Återlösare. Ingen annan än Gud Allsmäktig blev Emmanuel, en av oss. Emmanuel! "Släktings-Återlösaren" uppfylldes. Ni ser, hur Gud skapar ett krav, och det finns ingenting, vi kan göra. Men då stiger nåden in och överskuggar den där lagen och åstadkommer produkten. Amen! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.]

¹³² Å, då man kommer Hem dit! Då jag får min lilla koja där nere, som broder Neville sjunger om. Då Ni alla hör någonting där nere en morgon, som sjunger: "Förunderlig nåd, vilket ljuvligt ljud, som frälste ett vrak som mig!" Då säger Ni: "Pris ske gud! Gamle broder Branham klarade sig. Där är han, ser Ni." Ja. Å!

Det var nåden, som lärde mitt hjärta att frukta,
 Det var nåden, som avhjälpte min fruktan.
 Så dyrbar denna nåd verkade vara
 Den stund, då jag kom till tro!

¹³³ Vänta tills vi kommer fram till det, bara om ett ögonblick! Oj, oj! Titta nu! Boken . . .

¹³⁴ Ruts Bok ger en vacker bild av det här, hur Boas . . . Och Noomi hade förlorat egendomen. Ni, Ni vet det. Ni har hört mig predika om det, eller hur? Räck upp Era händer, om Ni hörde mig predika om det! Så Ni förstår det, ser Ni. Boas måste bli återlösare. Och han var den ende, som kunde. Han måste vara en släkting, en nära släkting. Och då han återlöste Noomi, fick han Rut. Det där var Jesus, Boas var en förebild till Kristus. Och då Han återlöste Israel, fick Han Hedning-Bruden. Då så, ser Ni, så väldigt vackert! Vi har det på band, det är jag säker på, här någonstans, om Ni skulle vilja ha det.

¹³⁵ Lägg nu märke till det, nu, Han måste vara en Släkting. Så Ni ser, att en Ängel inte skulle kunna göra det. En man kunde inte göra det. Det måste vara en man, men han kan inte vara född av en kvinna, genom en sexuell handling. Så jungfrufödelsen, Den Helige Ande som överskuggade Maria. Därför var Jesus inte jude. Jesus var inte hedning. Jesus var Gud. Det är exakt så. Hans Blod kom inte ifrån någon sexuell handling. Han Han var Guds heliga, skapade Blod. Och vi blir inte frälsta genom judiskt blod, inte heller blir vi frälsta genom hedniskt blod. ”Vi blir frälsta genom Guds Blod.” Det där är enligt Bibeln. Den säger så. ”Vi blir frälsta genom . . .”

¹³⁶ Så, ser Ni, Jesus var Gud. Han var inte någon tredje Person, fjärde Person, andra Person. Han var Personen. Han var Gud, ser Ni. Han var Gud, Emmanuel. Gud kom ner ifrån Sin Härlighet, uppenbarade Sig. Jag älskar den där berättelsen av Booth-Clibborn, den där mäktiga, vackra hymnen.

Ner ifrån Sin Härlighet, alltid levande
berättelse,
Min Gud och Frälsare kom, och Jesus var Hans
Namn.

Född i en krubba, för Sina egna en främling,
En Man av sorg, tårar och vända. Å!

Vilken nedlåtenhet, som gav oss återlösning,
Då mitt i natten, inte det minsta hopp i sikte,
Gud, dyrbar, kärleksfull, lade av Sig Sin
härlighet,
Ödmjukade Sig för att fria till och frälsa min
själ.

Å, så jag älskar Honom! Så jag dyrkar Honom!
Min andedräkt, mitt solsken, mitt allt i allo!
Den store Återlösaren blev min Frälsare,
Den store Skaparen blev min Frälsare,
Och hela Guds fullhet bor i Honom.

¹³⁷ Det var den Ende, som uppfyllde kravet. Nåden framställde Jesu Kristi Person. Och vi finner, att den här Boken nu . . . Gud satte upp Sitt tält, kom ifrån Gud för att bli Människa. Han ändrade Sin disposition från den Allsmäktige till att bli

Människa, till att ta på Sig människogestalt, så Han kunde dö för att återlösa människorna. Vänta tills vi får se Honom, då det inte finns "någon värdig"! Förstår Ni? All right.

¹³⁸ I Bibeln, i Ruts Bok, då Du läser den, kommer Du att finna, att en sådan person kallades för "goel", g-o-e-l. Kallades för goel, dvs. det var en person, som kunde uppfylla kraven. Och goeln måste kunna göra det, måste vara villig till att göra det och måste vara en släkting, nära släkting, för att få göra det.

¹³⁹ Och Gud, Andens Skapare, blev släkt med oss, då Han blev människa, för att Han skulle kunna ta på Sig vår synd och betala priset och återlösa oss tillbaka till Gud igen. Där är det. Där är Återlösaren.

¹⁴⁰ Kristus har återlöst oss nu. Vi är återlösta nu. Men Han har inte gjort anspråk på Sin egendom än. Nu kanske Du har en annan uppfattning om det, men vänta bara en minut, ser Du! Vi ska se efter. Förstår Ni? Han har inte gjort anspråk på den. Förstår Ni? Om Han tog Återlösningens Bok, allting som Adam hade haft och allting, som han hade förlorat, så återlöser Kristus det igen. Och Han har redan återlöst oss. Men Han har inte intagit egendomen än, det kan Han inte, förrän vid den bestämda tiden. Och då kommer uppståndelsen att komma, och så kommer jorden att bli förnyad igen. Och då ska Han inta egendomen, Sin egendom som Han fick, då Han återlöste oss, men kommer att göra det vid den bestämda tiden. Oj, oj!

¹⁴¹ Det här beskrivs i den här Boken med Sju Insegel, som vi talar om nu. All right. Återlösningens Bok, den är helt beskriven här inne. Allt det, som Kristus kommer att göra vid änden kommer att uppenbaras för oss den här veckan i de Sju Inseglen, om Gud kommer att tillåta oss. Förstår Ni? All right. Det kommer att uppenbaras. Och det uppenbaras, då Inseglen bryts och släpps åt oss, då kan vi se, vad den här stora återlösningensplanen är och när och hur den ska genomföras. Det är alltsammans gömt i denna hemligheternas Bok här. Den är förseglad, försedd med Sju Insegel, och så är Lammet den Ende, som kan bryta dem.

¹⁴² Nu . . . [Broder Branham distraheras av någonting. — Utg.] Ursäkta mig! Vi inser . . .

¹⁴³ Om Ni nu skulle tycka om att titta i Skriften, kan Ni komma bort till Jeremia och ta reda på det där. Då han — då han — då han gick i landets fångenskap, Ni vet, han — han köpte sin farbrors . . . Hans farbrors son hade något — någon egendom, och han gick igenom det där och satte insegel på det. Och om vi tog det alltsammans . . . Vi har det där också i de *Sju Församlingstidsåldrarna*, de där inseglen osv. där inne.

¹⁴⁴ Ser Ni, ett insegel i det Gamla Testamentet var liksom en rulle, så här. [Broder Branham använder nu pappersark för att illustrera rullandet, förseglandet och öppnandet av en bokrulle. — Utg.] Och här var en hemlighet, och den här

hemligheten var gömd. All right, det förseglades runtom och sattes här, anspråket på *det och det*. Sedan lindades nästa hemlighet runt vad det här arvet var och stack ut här på *den här sidan*, anspråket på *det och det*. Och det fortsatte vidare, tills det blev en bokrulle, för folk hade inte *sådana här* böcker då. Den var i en rulle, (Hur många vet det?) som kallades för en bokrulle. Nåväl, en förseglad bokrulle, man kunde bryta loss ett *här*, vad hemligheten med det här var, och riva loss den, å att man kunde se, vad det anspråket var. Och sedan bryta loss den andra, så kunde man se, vad det anspråket var.

145 Och hela saken Här är Sju Insegel, som har alla Guds hemligheter från då världen grundlades allesammans förseglade Där inne och uppenbarad genom sju olika Insegel, så att om Gud vill, så låter Han oss dra tillbaka de här Inseglen och se ner igenom Boken och ta reda på, vad alltsammans handlar om. Förstår Ni? Å, jag hoppas, att vi får det härligt! Där är återlösningens hemlighet förseglad tills . . . Den här Boken kunde inte brytas förrän den siste ängeln Budskap kom.

146 Bokrullen är där. Vi visste, att den var där. Vi vet, att Den var återlösningen. Vi trodde, att Den var återlösningen. Jeremia sa: "Den här bokrullen måste bevaras . . ." Då man läser den där, säger han det. Han måste bevaras i ett lerkärl. Förstår Ni? Å, vilken vacker sak jag skulle kunna tala om där en stund! Den här bokrullen förvarades i ett lerkärl, ett kärl som en gång blev kött (Glory!), dog, uppstod igen och förvarades i lerkärlet till tiden för köpet. Oj, oj! Vackert! All right.

147 Nu förvaras alla de här Budskapen tills det här lerkärlet, till tiden för Guds bestämda tid, hos den siste budbäraren på jorden. Och allt som de här människorna hade slutit sig till och sagt: "Jag vet, att Det är där. Jag tror, att Det är där." Och de stred för Det och förde fram Det och åstadkom sakerna. Genom tron trodde de Det. Men nu kommer Det att hämtas fram till oss i uppenbarelse och från Guds hand genom bekräftelse. Gud sa så. Han lovade det.

148 Låt oss nu se, nu! Var, var var vi någonstans? Låt oss gå till vers 2 nu! Det där var lång tid åt vers 1, men låt — låt oss — låt oss ta vers 2! Nu kommer vi troligen inte att dröja så där länge vid den nästa.

Och jag såg en stark ängel fråga med hög röst: "Vem är värdig att öppna boken, och att lösa dess insegel?"

149 Kom nu ihåg det! Låt oss läsa den 1:a versen igen, så vi får ihop det!

. . . jag såg i högra handen på honom, som satt på tronen . . .

150 Gud! Vem är det där? Den absolut ursprunglige Innehavaren av Livets Bok. Han håller i Den. Gud gör det. Då Adam blev

av med Den, gick Den tillbaka till Sin ursprunglige Ägare. Den tillhör Honom.

Och Johannes tittade (i synen) dit och såg i högra handen på honom som satt på tronen en — en bok skriven inuti och på baksidan, förseglad med sju insegel.

¹⁵¹ Insidan, ser Ni! Då vi nu går för att bryta de här Inseglen, kommer Ni att få se, att Den går ända tillbaka i Skriften, hela vägen tillbaka, för vart och ett av de där Inseglen. Hela saken tillsammans, hela hemligheten, ligger just här i de här Inseglen. Förstår Ni? Varendra Bibelns hemlighet ligger i de här Inseglen. [Broder Branham knackar på talarstolen fem gånger. — Utg.] Och Inseglen kan inte brytas förrän vid den tiden. Jag bevisar det här om bara en minut.

¹⁵² Lägg märke till det! Kom nu ihåg, att Boken är förseglad! Här är en, här är Den, *det här inseglet*. Så lindas En till på, ett Insegel. Ännu En lindas på, ett Insegel. Det är en Återlösningens Bok. Och hela saken tillsammans utgör Boken, och Den är förseglad med Sju Insegel. Och så är det på baksidan, det är för att den är hoprullad. Inseglets hemlighet är på insidan. Och Det står bara: "Ryttaren på den vita hästen" eller "Ryttaren på den svarta hästen" och vad mer, på utsidan. Men hela Bokens hemlighet är i de där Inseglen, från 1 Mosebok till Uppenbarelsboken. Den fullständiga återlösningensplanen uppenbaras i de här Sju Inseglen. Å, det är en viktig tid. Gud, hjälp oss att få tag i Det! Förstår Ni?

¹⁵³ Nu: "Och en stark ängel. . ." Vers 2 nu!

. . . *den starke ängeln*, som ropade med hög röst: "*Vem är värdig. . . (Värdig till vad?) Vem är värdig till att ta den där boken. . .*"

¹⁵⁴ Nu tar vi reda på det. Var är Boken nu? Hos Sin ursprunglige Ägare, för Den har förverkats av en son, Guds förste son i mänsklig ras. Och då han förverkade sina rättigheter för att lyssna till Satan, gav han upp. . . Vad gjorde han? Han accepterade Satans vishet istället för Guds Ord. Skulle vi nu inte kunna stanna här en stund? Guds söner kommer att anta en predikantskolas idé om Det istället för Guds Ord. Ser Ni, samma sak som Adam gjorde, förverkade sina rättigheter. Och då det hände, gick den raka vägen tillbaka. Kan Ni inte se, var de där tidsåldrarna har varit? Förstår Ni? Gick raka vägen tillbaka till den ursprunglige innehavaren.

¹⁵⁵ Och Johannes, som i Anden stod här uppe i Himmelen. Han har just blivit upplyft nu från församlingstidsåldrarna, ser Ni, såg församlingstidsåldrarna. Och sedan togs han upp i det 4:e kapitlet. Han sa: "Kom högre upp! Jag ska visa Dig saker, som ska komma."

¹⁵⁶ Och han såg En, som satt på Tronen, med den här Boken i Sin hand, i Sin högra hand. Tänk på det, nu! Och så var i den

här Boken äganderättshandlingen till återlösningen, och Den var förseglad med Sju Insegel.

157 Och så kom en Ängel fram, en stark Ängel, som frågade med hög röst: ”Vem var värdig att öppna Boken, att ta Boken? Vem kunde öppna Inseglen? Vem kunde öppna den här Boken?” Ser Ni, Ängeln frågade det. Johannes såg det. Och Han sa: ”Vem är nu värdig? Låt Honom . . .” Oj,oj! Kanske jag bara känner det så här, på det här viset. ”Men låt Honom”, sa Ängeln, ”låt Honom . . .” *Här är Återlösningens Bok! Här är återlösningens plan! Här är enda sättet, man någonsin kan bli återlöst på, för här är äganderättshandlingen till återlösningen av hela himlarna och jorden!* ”Låt Honom komma fram, om Han vill!” Oj, oj! ”Tala nu, eller håll tyst för evigt! Låt Honom komma fram och göra anspråk på den här Boken! Vem är värdig att göra det?”

158 Och Johannes sa:

Det fanns *ingen människa i himlen*, som befanns värdig. Ingen människa på *jorden* befanns värdig, ingen människa under *jorden*, som någonsin levde och dog, befanns värdig. Ingen människa befanns värdig.

159 Ängelns kallelse var en kallelse till Släktings-Återlösaren att komma fram. Gud sa: ”Jag har en lag. En Släktings-Återlösare kan – kan vara ersättare. Var är den där Släktings-Återlösaren? Vem kan ta Den?”

160 Och det kom ifrån Adam hela vägen fram genom alla apostlarna och profeterna och allting annat, och det fanns ingen. Hur var det nu med det där? ”Ingen i Himmelen, ingen på jorden, ingen som någonsin levde.” Elia stod där. Moses stod där. Alla apostlarna stod där, eller – rättare sagt, alla de som hade dött, alla de heliga männen, Job, de visa männen. Varenda en stod där, och ingen var värdig att ens titta på Boken, med mindre ta Den och bryta Inseglen.

161 Var har nu påven och alla de här kommit in någonstans? Var är Er biskop? Var är vår värdighet? Vi är ingenting. Det är riktigt.

162 Han bad, att Släktings-Återlösaren skulle stiga fram, om Han kunde. Men Johannes sa: ”Ingen människa var värdig.”

163 Inte för att det inte fanns värdigt folk där, nu, liksom en Ängel, som, vi skulle till exempel kunna säga Gabriel eller Mikael. Men kom ihåg, det måste vara en Släkting. Kom ihåg, att Johannes sa här: ”Och ingen m-ä-n-n-i-s-k-a”, inte Ängel, inte Serafer. De hade inte syndat, men De var i en annan kategori. De hade aldrig fallit.

164 Men det här måste vara en Släktings-Återlösare. ”Ingen människa”, för det fanns ingen av dem, som var återlöst. ”Ingen människa var värdig att titta på Den.” Å, nej! Oj, oj! Så det krävdes en mänsklig Släkting. Och han frågade efter det, och Han fanns ingenstans. Det fanns ingen. Ingen biskop, ingen

ärkebiskop, ingen präst, inget prästerskap, ingenting alls var ens. . . Hade ens helighet nog för att ens titta på Boken. Huit! Oj, oj! Det där är ganska starkt, men det är, vad Bibeln säger. Jag citerar bara, vad Johannes sa.

Bibeln säger, att Johannes ”grät”.

165 Inte som en del människor har undervisat om det. Jag hörde en man undervisa om det här en gång, som sa: ”Johannes grät, för att han fann sig själv icke värdig.” Å! Vilken människa som helst under Den Helige Ande skulle veta bättre än så, ser Ni, under Guds inspiration skulle man veta bättre än så.

166 Men Johannes ”grät”. Här är det, som jag tror, att han grät för. ör om ingen var värdig och kunde öppna denna Återlösningens Bok, var hela skapelsen förlorad.

167 Här är Boken, här är äganderättshandlingen, och Den kommer att erbjudas åt den Släktings-Återlösare, som kan uppfylla kvalifikationerna. Det där är Guds egen lag, och Han kan inte vanhelga Sin lag, kan inte trotsa Sin lag, rättare sagt. Förstår Ni? Gud krävde en Släktings-Återlösare, som var värdig, som kunde göra det, som hade tyngden för att göra det.

168 Och Ängeln sa: ”Låt nu den där Släktings-Återlösaren stiga fram!”

169 Och Johannes tittade. Och han tittade över hela jorden. Han tittade under jorden. Och det fanns ingen. Där var skapelsen och allting förlorat. Naturligtvis grät Johannes. Allting var förlorat.

170 Hans gråt varade inte mer än bara en minut i alla fall. Då stod där en av de äldste och sa: ”Gråt inte, Johannes!” Oj, oj! Hans gråt varade inte mer än en minut.

171 Johannes tänkte: ”Oj, oj, var är Mannen? Där står profeterna, de föddes på samma sätt som jag. Där står de visa männen. Där står. . . Å, finns det ingen här?”

172 ”Jag vill ha en Man, som kan göra det. Jag vill ha en Man, som kan återlösa.”

173 Och han fanns inte, så Johannes bröt samman. Å, allting var förlorat, och han grät bittert. Och han — han var ledsen, för det var slut med allting, hela skapelsen, allting, om de inte kunde finna någon. Åra vare Gud! Om de inte kunde finna någon, som kan uppfylla de där kraven, då. . . Det var slut med varenda mänsklig varelse och hela världen och skapelsen. Å, allting hade fallit. Återlösningens rättigheter, det Eviga Livets rättigheter, Ljusets, alla dessa rättigheter hade förverkats, och det fanns ingen, som kunde betala priset. Och Johannes börjar gråta, för ingen var värdig, och ingen kunde ens titta på Boken. Å, det krävdes en mänsklig varelse. Johannes grät, för att ingen kunde göra det, och allting var förlorat.

174 Och där kom en röst från en av de äldste, som stod mitt ibland de fyra Väsendena och hela denna Himmelens härskara, som sa: "Gråt inte, Johannes!" Oj, oj!

175 [Broder Branham slår ihop sina händer två gånger. — Utg.] Guds nåd!

176 "Var inte förtvivlad, Johannes! Gråt inte! För Lejonet av Juda stam, Davids Rot och Avkomma, Han har segrat."

177 *Segra* betyder "brottas med och övervinna". Oj, oj! Getsemane örtagård, då Blod droppade ner ur Hans ansikte, Han segrade. Förstår Ni? Huiitt! Förstår Ni?

178 "Lejonet och Davids Rot har segrat, har vunnit seger."

179 Liksom Jakob, som var en undanträngare. Och då han kom i kontakt med Ängeln, höll han fast. Och Ängeln försökte dra sig undan. Han sa: "Jag — jag tänker bara inte låta Dig gå." Han höll fast, tills han fick det, som han ville ha. Och hans namn ändrades från *undanträngare*, vilket betyder "bedragare". Till vad? Till "en furste hos Gud", *Israel*. Han vann seger.

180 Och det här Lejonet av Juda stam vann seger. Han sa: "Gråt inte, Johannes! För Lejonet av Juda stam, Davids Rot, har vunnit seger. Han har redan segrat. Han har gjort det. Det är över, Johannes." Huiitt! Å, oj, oj! Han framställde ett blekmedel, som skickar synden hela vägen tillbaka till de smutsiga händer, som . . . Tillsammans med hans vishet, som befläckade den, den mänskliga varelsen. Ja.

181 Men då Johannes vände sig om för att titta, såg han ett Lamm. Så annorlunda än ett Lejon! Han sa: "Lejonet har segrat." Ser Ni, åter kan jag använda det där, Gud som gömmer Sig i enkelheten, där. Han sa: "Det finns ett Lejon." Det är vilddjurens konung. "Lejonet har segrat." Det starkaste, som finns, är ett lejon.

182 Jag har legat ute i djunglerna i Afrika och hört girafferna tjuta. Och — och den stora, mäktiga elefanten med sin snabel i vädret: "Oii, oii, oii!" Och hört öknens vildar skrika ut sina blodisande rop. Och skalbaggarna, tills . . . Och Billy Paul och jag låg på ett gammalt ställe övertäckta med kvistar. Och hörde ett stycke bort, på avstånd, ett lejon ryta, och allting i öknen tystnar. Till och med skalbaggarna slutar låta. Kungen talar. Å, å, å, oj, oj!

183 Jag ska säga Er, det är då, som samfund och tvivel faller till marken. Allting blir tyst, då Kungen talar. Och *Det här* är Kungen, det är Hans Ord. Å!

184 Han sa: "Johannes, bekymra Dig inte! Gråt inte! Var inte förtvivlad, Johannes! Jag har Dig här i synen, jag visar Dig någonting. Och jag vet, att Du är alldeles uppriven, för att Du vet, att ingenting kommer att bli återlöst, det är slut med allting, det fanns ingen, som kunde uppfylla kravet. Men Lejonet av Juda stam . . ."

185 Som Ni vet, är Juda . . . Vi hade det, och på svarta tavlan här, Ni vet. Juda stams emblem var ett Lejon.

186 Kom ihåg lejonet och — och oxen och . . . osv., människohuvudet osv. Och de som såg på det, de där Seraferna, det där Ordet, medan alla, Markus, Matteus, Lukas och Johannes, alla stod runt Apostlagärningarnas Bok.

187 Och jag hörde en man säga, en stor predikant, som sa: "Apostlagärningarnas Bok är bara byggnadsställningen."

188 Det var den första Grenen, som den heliga Församlingen låt växa ut. Mmm! Jajamensan. Och om Hon någonsin låter en till växa ut, kommer den att vara av den sorten också. Jajamensan! Man har några inympade grenar, och de bär citroner. Det borde vara apelsiner. Men . . . Förstår Ni? Då det där Vinträdet — det där Vinträdet en gång låter Sin gren växa ut igen, kommer Den att vara precis exakt lik den ursprungliga.

189 Och Matteus, Markus, Lukas och Johannes, de där Evangelierna står där och vaktar Det Där. Människans vishet, ett lejons kraft, en oxes arbete och leopardens snabbhet . . . Eller örnens, rättare sagt. Ja, Evangelierna står där! Va? Kommer Ni ihåg, då vi hade det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Det är i de *Sju församlingstidsåldrarna*.

Nu sa han: "Lejonet av Juda stam."

190 Varför av Juda? "Å, Juda, en laggivare ska inte gå före det mellan hans knän, tills Silo kommer. Men Han ska komma genom Juda."

191 "Och Lejonet, symbolen för Juda stam, har vunnit seger. Han har segrat."

192 Och då han såg sig omkring, för att se var det där Lejonet var, såg han ett Lamm. Underligt, titta efter ett Lejon och få se ett Lamm. Den äldste kallade Honom för ett Lejon. Men då Johannes tittade, såg han ett Lamm, "Ett Lamm som om Det hade varit slaktat sedan världens grund lades." Ett Lamm som hade varit slaktat. Vad var det? Vad var det där Lammet? Det var blodigt, sårat. "Ett Lamm, som hade varit slaktat, men var levande igen." Och Han var blodig. Oj, oj!

Hur kan man titta på Det Där, människor, och förbli syndare?

193 Ett Lamm steg fram. Den äldste sa: "Ett Lejon har vunnit seger, Lejonet av Juda stam." Och Johannes tittade för att få se Lejonet, och där kom ett Lamm, som darrade, Blod på Honom, sår. Han hade segrat. Man kunde se, att Han hade varit i strid. Han hade blivit slaktad, men Han var levande igen.

194 Johannes hade inte lagt märke till det här Lammet tidigare här, ser Ni. Det hade inte nämnts tidigare. Ingenstans hade Det nämnts. Johannes såg Det inte i alla Himlarna, då han tittade. Men här kom Det fram.

195 Lägg märke till var Det kom fram! Var kom Det ifrån? Det kom ifrån Faderns Tron, där Det hade suttit, sedan Han hade blivit slaktad och uppstått igen. ”Han uppstod och satte Sig på Guds högra sida, levande för alltid för att hålla förbön.” Amen. Uppstånden där idag som Förebedjare med Sitt eget Blod för att hålla förbön för människornas okunnighet. Det är nu Den, som jag är beroende av. Han var fortfarande täckt av blekmedel, syndaförlåtelsens blekmedel.

196 Johannes tittade på det där Lammet, och Lammet såg ut som om Det hade blivit slaktat. Och då han la märke till Det, var Han sårad och huggen och mörbultad och blödande. Ett blodigt Lamm, det var Det, som tog vår plats. Är det inte underligt, att ett enkelt Lamm måste ta vår plats? Och han såg Lammet. Han fortsatte ut.

197 Johannes hade inte sett Honom, för Han hade varit långt borta i Evigheterna och hållit förbön och visat, att de som hade kommit till Gud under offrandet av tjurars, bockars blod, ett ställföreträdande offer, hade Han också . . . För de, som trodde det, pekade på Honom. Och Blodet hade ännu inte utgjutits, så Han var där för att rentvå dem. Han var där för att rentvå Dig och mig.

198 Och, å, Gud, jag hoppas, att Han är här ikväll. För varenda syndare har Lammet blivit slaktat. Hur kan Jehova se någonting annat än det där blodiga Lammet, som står Där!

199 Och Lammet kom ut in i synen nu, som om Det hade varit slaktat. Lägg märke till, att Det kom ifrån Faderns Tron! Å, tänk! Han, varifrån närmade Han Sig, till den här synen? Han kom ifrån Härligheten, där Han sitter på Guds högra sida. Han kom fram till Johannes, ut ur Härligheten.

200 Å, skulle det inte vara en härlig sak, om våra syndiga tankar ikväll kunde läggas åt sidan länge nog för att ta emot Honom, och Han skulle komma hela vägen från Härligheten ikväll för att göra Sig känd för några av Er!

201 Lammet som kommer fram ifrån Härligheten för förbön, all right, för att nu göra anspråk på Sina återlösta! Kom ihåg, att Han hade varit i Sitt medlararbete *här* borta! Men kom ihåg, att de här Inseglan är färdiga att öppnas, och Lammet kom ifrån Guds helgedom, gick fram!

202 Vänta tills vi kommer dit bort, den där enda timmen, tar den där ”en halv timme”, då Det är tyst! Det ryker i helgedomen. Det finns ingen förbön längre. Offret har gått därifrån. Det är ett Domarsäte. Det finns inget Blod på det längre, för det Blod-täckta Lammet har gått bort. Vänta inte till dess, Du! Kommer Ni ihåg, i det Gamla Testamentet? Så länge blodet var borta ifrån nådastolen, var det dom, men så länge som blodet var därpå, fanns det barmhärtighet. [Broder Branham knackar på

talarestolen fem gånger. — Utg.] Men då Lammet gick därifrån, det var det, som gjorde det!

203 Vad har Han varit? Han har varit Förebedjare. Ingen annan person! Tala om för mig, var Maria skulle kunna hålla förbön då! Vad skulle Maria kunna erbjuda? Vad skulle Sankt Francis, Sankt Assisi, eller vem som helst, och Sankta Cecilia, rättare sagt, eller någon annan mänsklig varelse kunna? Johannes såg aldrig tusen helgon komma ut ifrån förbönen. ”Han såg ett Lamm, ett Lamm som hade varit slaktat, blodigt.” Jag bryr mig inte om, hur många helgon, som har blivit slaktade, det var rätt åt dem alla, varenda en. Liksom rövaren sa vid korset: ”Vi har syndat, och det här är rätt åt oss. Men den här Mannen har inte gjort någonting.” Han var den enda Människa, som var värdig.

204 Här kom Han från förbönsplatsen. Vad kommer Han för nu? Ge akt på Honom! Å, å, oj, oj! [Broder Branham slår ihop sina händer tre gånger. — Utg.]

205 Johannes grät. Var är alla — alla någonstans? Vad ska hända?

206 Han sa: ”Grät inte, Johannes!”, sa den äldste. ”Här kommer Lejonet. Det var Han, som segrade.” Då han tittade, kom här ett Lamm, blodigt, som hade varit slaktat.

207 Vad som helst, som dödas är blodigt. Ni vet, det har blivit dödat. Dess hals har skurits upp, eller någonting. Blodet är överallt på det.

208 Här kom ett Lamm, som hade slaktats. Och Han kom fram, oj, oj, (Varför?) för att göra anspråk på Sina återlösta. Amen. Å! Å! Jag. . . Känner Ni Er inte som att Ni bara vill gå bort i ett hörn, sitta ner och gråta en stund? Här kom ett Lamm, fortfarande blodigt. Johannes. . . Det fanns ingenting där. Alla berömdheterna stod runt omkring, men det var ingen av dem, som kunde göra det. Så här kom Lammet, nu. Hans förbönsdagar är över, medlardagarna.

209 Det är då, den här Ängeln kommer att stå där. Vänta Ni, tills vi kommer till Inseglen! ”Och tid ska inte längre finnas.” Det är riktigt. Den där ”halva timmens tystnad”. Ge akt på, vad som äger rum i den där halvtimmens tystnad, då det där Sjunde Inseglet, nästa söndag kväll, om Herren vill!

210 Han kommer fram (Varför?) för att ta det Han har rätt till nu. Oj, oj! Kommer fram för att ta det Han har rätt till! Nu hade Han utfört Släktingens verk. Han hade kommit ner, blivit Människa, dött. Han utförde Släktingens återlösningsverk, men hade ännu inte gjort anspråk på Sin rätt. Nu kommer Han in på scenen för att göra anspråk på Sina rättigheter, (Ge akt på vad, som äger rum!), oj, oj, det Han slaktades för, för att ha blivit en Släkting till människorna, för att dö i deras ställe, för att återlösa dem. Men den äldste hade rätt, då han sa, att Han var ett ”Lejon”, ser Ni. Den äldste kallade Honom, sa, ett ”Lejon”. För Han hade varit ett

Lamm, en Förebedjare, ett blodigt Lamm, men nu kommer Han fram som ett Lejon. Hans förebedjardagar är över.

211 ”Låt den, som är oren, fortfarande vara oren! Låt den, som är rättfärdig, fortfarande vara rättfärdig! Låt den, som är helig, fortfarande vara helig.” Saken är avslutad. Å, broder! Vad sedan? Vad sedan?

212 Och kom ihåg, att det kommer i den sjunde församlingstidsåldern, då Guds hemligheter kommer att öppnas. Ge nu riktigt noga akt på det! Det här är någonting, som Ni måste få tag i. Nu hade Han hållit på med Sitt medlarverk, hållit förbön för den troende. I tvåtusen år hade Han varit där borta, ett Lamm. Nu stiger Han fram ur Evigheten för att ta äganderättsbeviset, Boken, och för att bryta Inseglen och uppenbara hemligheterna. När då? Vid ändens tid.

213 Får Ni tag i det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] All right, vi ska fortsätta då.

214 Bryt nu Inseglen och tala om alla hemligheterna för dem, ör den sjunde ängeln, vars Budskap ska uppenbara alla Guds hemligheter! Guds hemligheter ligger i de här Sju Inseglen. Förstår Ni? Det är, vad Han sa här. Alla hemligheterna ligger i de här Sju Inseglen.

215 Och nu kommer Lammet fram från att ha varit en Medlare mellan Gud och människan. Han blir ett Lejon. Och då Han blir ett Lejon, tar Han Boken. Det är Hans rättigheter. Gud har hållit Den, hemligheten, men nu kommer Lammet.

216 Ingen kunde ta Boken. Den är fortfarande i Guds händer. Ingen påve, präst, vad de än må vara, de kan inte ta Boken. (Nej.) De Sju Inseglen har inte uppenbarats. Förstår Ni?

217 Men då Medlaren, då Hans verk är utfört som Förebedjare, kommer Han fram. Och Johannes . . . Den äldste sa: ”Han är ett Lejon.” Och Han kommer fram. Ge akt på Honom! Oj, oj! Förstår Ni? Han kommer fram för att ta Boken, ge akt på det nu, för att uppenbara Guds hemligheter, som andra har gissat på i alla de här samfundstidsåldrarna.

218 Ser Ni, den sjunde ängeln då. Om den här Boken, hemligheterna, är Guds Ord, så måste den sjunde ängeln vara profet, för att Guds Ord ska komma till honom. Inga präster, påvar eller någonting annat kan få Det, Ordet kommer inte till sådana. Guds Ord kommer bara till en profet, alltid. Malaki 4 lovade det.. Och då han kommer fram, skulle han ta Guds hemligheter, där församlingen hade blivit alldeles förvirrad i alla de här samfunden, ”Och återuppräta barnens Tro tillbaka till fädernas.” Och sedan skulle världsdomen komma på, och jorden skulle brännas. Och sedan skulle de rättfärdiga gå ut på askan efter de onda i Tusenårsriket.

219 Förstår Ni det nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All right.

220 Andra hade gissat i samfundstidsåldern. Men, ser Ni, han måste vara den här mannen, den sjunde ängeln i... Uppenbarelseboken 10:1-4 är en... Den sjunde ängeln får Guds hemligheter givna åt sig och avslutar alla de hemligheter, som har lämnats kvar fram genom samfundstidsåldrarna.

221 Nu kan Ni se, varför jag inte slår emot mina bröder i samfunden. Det är samfundssystemet! De kan inte, det är ingen idé, att de försöker lära känna Det, för Det kunde inte bli uppenbarat. Det är så enligt Ordet. De tog för givet om Det och trodde, att Det fanns där, och vandrade i Det i tro, men nu är Det tydligt bevisat. Amen. Oj, oj, vilket — vilket Skriftställe!

222 Se upp, nu! Så det är Han, Lammet, som intar Sin kungliga ställning, då Hans heliga kommer för att kröna Honom till "herrarnas Herre och kungarnas Kung". Förstår Ni?

223 Ser Ni, "Tiden har runnit ut." Uppenbarelseboken 10:6: "Det finns inte längre någon tid."

224 Lägg märke till, att det är "sju horn" på det här Lammet! La Ni märke till det? "Hade sju horn." Vi har just gått igenom det där. *Horn* betyder "kraft" för djuret. Och lägg märke till, att Han inte var ett djur, för Han tog Boken ur högra handen på Honom, som satt på Tronen. Förstår Ni? Lägg märke till det! Oj, oj!

225 Jag tror, att jag hade det där nedskrivet någonstans. Å, att bryta Inseglen och att lösa in beviset, äganderättsbeviset, och Budskapet till den siste ängeln. Och Han intar Sin kungliga plats. Det är det, Han nu kommer fram för att göra.

Se upp nu, då Han kommer ut: "De sju hornen."

226 Då han nu såg det här Lammet, då Johannes tittade på Det, såg Det — Det såg ut som om Han hade varit slaktad, blodigt. Och Han har kommit ifrån Evigheten, och Han slutade att vara Medlare.

227 Så be till Maria, så mycket Du vill! "Det fanns ingen människa i Himmelen och på jorden, eller någon person, ingen varelse någon annanstans, som kunde ta den." Johannes till och med grät därför. Å, katolske vän, kan Du inte se det? Be inte till någon död person!

228 Lammet är den ende Medlaren. Förstår Ni? Han var Den, som kom fram. Och vad gjorde Han nu? Han har varit här borta och hållit förbön, tills Hans Blod har försonat varenda person. Och nu vet Lammet, vad som är skrivet i Boken. Så Han visste, alltsedan världen grundlades, att deras namn var Där inne, så Han har stått här borta och åter-... Och — och, men, gjort Medlarens verk så här tills... Medlarens verk, tills varenda en, som har satts i Boken, har blivit återlöst, och det är fullbordat. Och nu går Han ut. Förstår Ni? Han utförde Sitt

verk som Släkting. Han är alldeles . . . Vet Ni, vad verket som Släkting var? Att vittna inför de äldste. Kommer Ni ihåg, att Boas sparkade av sig sin sko osv.? Han har gjort allt det här nu.

²²⁹ Nu kommer Han för att ta Sin Brud. Amen. Han kommer nu som Kung. Han letar efter Sin Drottning. Amen. Amen. I den här Boken är hela hemligheten om Det, inlindat runt omkring, med Sju Insegel. Å, broder! Sju Insegel, som väntar på, att Han ska komma. Lägg märke till det!

²³⁰ Låt oss få tag i de här symbolerna! Nå, klockan är bara nio. Vi har tre timmar till, eller mer, på oss. Vi har . . . Låt oss bara . . . Satan håller på med att tala om för mig, att de där människorna håller på att bli trötta, så jag antar, att de är det. Men låt — låt oss ta det här ändå!

²³¹ "Sju horn" var de sju församlingarna, ser Ni, de sju församlingstidsåldrarna, för det var Lammets skydd. Vad Han skyddade Sina rättigheter med på jorden, var en gudasänd grupp av människor, som skyddade, ser Ni, hornet på Lammet.

²³² "Sju ögon" är de sju församlingstidsåldrarnas sju budbärare. "Sju ögon", sju som säg.

²³³ Skulle Ni tycka om att skriva ner några Skriftställen? Låt oss bara slå upp det! Vad säger Ni, har Ni så mycket tid? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All right. Låt oss gå till Sakarja, Sakarjas Bok, bara en liten stund, så ska vi — vi ska läsa någonting om det här.

²³⁴ Jag — jag vill inte hålla Er alltför länge med de här sakerna. Och — och jag . . . Men ändå vill jag inte, att Ni ska missa det. Vad är viktigare än det här? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Ja. Vad är mer . . . [Någon i församlingen säger: "Broder Branham?"] Va? [Det mäter man inte.] Ingenting är viktigare än Evtigt Liv för en person. Och vi måste — vi måste få tag i det här nu, och — och vara säkra på, att vi får tag i det. All right. All right, sir.

²³⁵ Och nu vill vi läsa Sakarja, det 3:e kapitlet. Jag tror, att det där är rätt nu, Sakarja 3. Vi ska bara få tag i de här symbolerna här, om jag har mina Skriftställen nedskrivna. Jag bara ropade över hela platsen i eftermiddags, då jag hittade det här. Så jag — jag vet bara inte, om jag har det rätt eller inte. Jag hoppas, att jag har det. Sakarja 3, låt oss se, om det är . . . Jag har 89 här, men det måste vara 8-9. All right. All right. Jag vet, att det inte kan vara 89. Sakarja 3:8 och 9.

Hör nu, å, Josua, du överstepräst och dina kamrater, som sitter tillsammans med dig, för de är män, som man förundrar sig över, för se, jag ska föra fram min tjänare TELNINGEN (Kristus).

Ty se, den sten, som jag ska lägga framför Josua, på (sten) en enda sten ska vara sju ögon, (sju ögon), se, jag ska rista in inskriften på den säger härskarornas

Herre, . . . jag ska ta bort landets missgärning på en enda dag.

236 Låt oss nu slå upp Sakarja 4:10, 4:10. Lyssna!

. . . vem har föraktat de små tingens dag (Gud i enkelheten, ser Ni)? För de ska fröjda sig och . . . se murlodet i Serubbabels händer med vilka . . . med dessa sju. Dessa är Herrens ögon, vilka far fram och åter över hela jorden.

237 ”De sju ögonen.” Ögon betyder ”att se”. Att se betyder ”profeter, siare”. Det här Lammet hade sju horn, och varje horn hade ett öga, ”sju ögon”. Vad är det? Kristus och Hans Brud, sju församlingstidsåldrar. Därifrån var det sju profeter, som gick ut, sju siare, ögon. Så den siste måste vara en siare. [Broder Branham knackade på talarstolen två gånger, då han sa: ”en siare”. — Utg.] All right.

238 Lägg märke till, att Han inte är ett djur! ”Han tog Boken ur högra handen på Honom, som satt på Tronen.” Vem var det? Ågaren, den ursprunglige Ågaren, som hade Återlösningens Bok i Sin högra hand. Och ingen Ängel, ingen Änglavarelse, ingenting annat, kunde inta den platsen. ”Och det här blodiga Lammet gick ut och tog Boken ur Hans hand.” Huitt! Vad var det? Broder, det här är det mest storslagna i Skriften. Amen. En handling, som ingen Ängel, inte någonting, skulle kunna göra. ”Och Lammet kom och tog Den ur högra handen på Honom, som satt på Tronen.”

239 Vad är det? Nu tillhör Den Lammet. Amen. Guds lagar fordrade det. Han är Den, som håller i Den. Guds lag krävde en Släktings-Återlösare. Och Lammet kom ut och höll i Den: ”Jag är deras Släkting. Jag är deras Återlösare. Nu ska jag. . . Jag har hållit förbön för dem, och nu har jag kommit för att göra anspråk på deras rättigheter å deras vägnar.” Amen. Där är den Ende. ”Jag har kommit för att göra anspråk på deras rättigheter. För att de har rätt till allting, som förlorades i fallet, och jag har betalat priset.”

240 Å, broder! Huitt! Får inte det där Dig att känna Dig religiös på insidan? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] ”Inte genom goda gärningar, som vi har gjort, utan genom Hans barmhärtighet.”

241 Å, vänta en minut! Och de där äldste och allting annat började kasta av sig kronorna, och de högt uppsatta började komma ner på marken, ser Ni.

Ingen, ingen kunde göra det.

242 Och Han går raka vägen fram till Guds högra hand och tog Boken ur Hans hand och gjorde anspråk på Sina rättigheter. ”Jag har dött för dem. Jag är deras Släktings-Återlösare. Det är jag. Jag är Medlaren. Mitt Blod utgöts. Jag har blivit Människa. Och

jag gjorde detta för att få tillbaka den där Församlingen igen, Den som jag förutsåg innan världen grundlades. Jag har planerat Det. Jag uttalade Det, Det skulle finnas där. Och ingen kunde ta Den, men jag gick ner och gjorde det själv. Jag är deras Släkting. Jag blev släkt med dem.” Och Han tar Boken. Amen!

²⁴³ Å, Vem väntar Där på mig ikväll? Vem är denne Ende, församling, som väntar Där? Vad annat skulle kunna vänta Där på en? Denne Släktings-Återlösare! Oj, oj! Vilket storslaget uttalande eller handling!

²⁴⁴ Nu har Han äganderättsbeviset till återlösningen. Han har Det i Sin hand. Medlingen är avslutad nu. Han har Det i Sin hand. Kom ihåg, att Det har varit i Guds hand hela tiden, men nu är Det i Lammets hand. Se upp nu! Äganderättsbeviset till hela skapelsens återlösning är i Hans hand. Och Han har kommit för att kräva Den tillbaka också, åt den mänskliga rasen. Inte kräva Den tillbaka åt Änglar. Kräver tillbaka Den åt människan, åt vilken Den var given, för att skapa söner och döttrar åt Gud igen, föra dem tillbaka till Edens lustgård, allting de förlorade, hela skapelsen, träden, djurlivet, allting annat. Oj, oj!

²⁴⁵ Får inte det där Er att må gott? Huitt! [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Jag tyckte, att jag var trött, men det är jag inte nu. Förstår Ni? Ibland tycker jag, att jag blir — håller på att bli för gammal att predika, och så får jag syn på någonting sådant där, och jag tycker, att jag är en ung man igen. Ja. Mmm. Hrm. Det gör någonting med en. Förstår Ni?

²⁴⁶ För jag vet detta, att det finns Någon Där, som väntar på mig. Det finns Någon, som betalade priset, som jag inte kunde betala. Det är riktigt. Han gjorde det åt mig, Charlie. Gjorde det åt Dig. Han gjorde det åt hela den mänskliga rasen. Och nu kommer Han fram för att göra anspråk på Sina återlösningsrättigheter. Göra anspråk på dem åt vem? Inte åt Sig själv, åt oss. Han är en av oss. Han är släkt med oss. Oj, oj! Han är min Broder. Han är min Frälsare. Han är min Gud. Han är min Släktings-Återlösare. Han är allt. För vad vore jag utan Honom, eller vad skulle jag kunna vara utan Honom? Så, ser Ni, Han är mitt allt. Och Han står Där som släkting till oss. Och nu har Han hållit förbön för oss fram till den här tiden. Och nu kommer Han fram och tar Återlösningens Bok för att kräva Sina rättigheter till det, som Han gjorde för oss.

²⁴⁷ De dör. Jesus sa: ”Den som tror på mig, om han är vore död, ska han ändå leva. Vem som helst som lever och tror på mig ska aldrig dö. Den som äter mitt kött och dricker mitt Blod har evigt Liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.”

²⁴⁸ Om han än avsomnar i den första nattvåkten, andra, tredje, fjärde, femte, sjätte eller sjunde, när han än avsomnar. Vad kommer att ske? Guds basun ska ljuda. Det där sista basunljudet ska stötas ut, på samma gång som den siste ängeln ger ut sitt

Budskap och det sista Inseglet öppnas. Den sista basunen ska ljuda, och Återlösaren kommer fram för att inta Sina återlösta besittningar, Sin Församling, den Blodtvagna.

²⁴⁹ Nu, å, hela skapelsen ligger i Hans hand nu, i vilken hela återlösningsplanen är besegrad med sju mystiska Insegel i den här Boken, som Han tog. Se upp nu! "Och Han allena kan uppenbara Den för vem som helst, som Han vill." Han har Den i Sin hand, ser Ni. Nu lovade Han, att det skulle vara vid den tiden, nu, för Den är förseglad med hemlighetens Sju Insegel, Återlösningens Bok. Se upp nu! Eftersom nu . . .

²⁵⁰ Vänner, jag sa till Er, att jag skulle släppa ut Er klockan halv nio, men jag har hoppat över tre eller fyra sidor här, för att komma till det här. Så jag vill . . . Jag har redan hållit på till över klockan nio. Så att Ni kan komma tillbaka imorgon.

²⁵¹ Men i den här sjufaldiga Insegelsboken om återlösningen, nu, som Lammet tog alldeles själv, var den Ende, som kunde göra det. Och Han tog Den från högra handen på Honom, som satt på Tronen, nu, för att göra anspråk på Sina återlösta, för att kräva Sin rätt. För att kräva, åt mig och Dig, det Han återlöste oss ifrån, och till, ser Ni, tillbaka till allt, som Adam förlorade i Edens lustgård. Han har återlöst oss tillbaka till det.

²⁵² Hos Lammet nu, med Boken i Hans händer, är vi redo att be om Hans nåd och barmhärtighet över oss till att öppna Boken med Sju Insegel åt oss och låta oss titta bakom tidens förlåt, bara litet grand. Oj, oj! Lägg märke till, att då Han tog Boken, det förseglade äganderättsbeviset, (Ha bara det i Ditt minne nu!), och bröt hemlighetens Insegel, var det för att uppenbara dem, för att ge dem till de Sina, ser Ni, alla Hans återlösta undersåtar.

²⁵³ Då vi nu kommer fram till detta i Inseglen, kommer vi att få gå tillbaka dit och se de där själarna under altaret, som ropar: "Herre, hur länge, hur länge?"

²⁵⁴ Och här är Han Medlare på altaret: "Bara litet längre, tills det är flera, som måste lida liksom Ni."

²⁵⁵ Men nu kommer Han härifrån, vid det här sista Inseglet. Han är inte längre Medlare. Han är Kung nu. Och vad gör Han? Om Han är Kung, måste Han ha undersåtar. Och Hans undersåtar är de, som Han har återlöst, och de kan inte komma inför Honom, förrän Han intar återlösningens rättigheter. Och nu går Han fram från att ha varit Medlare, där döden la oss i graven, kommer Han fram med rättigheterna. Amen.

²⁵⁶ "Och inte ens de, som är levande och finns kvar till Hans Tillkommelse, ska hindra dem, som är avsomnade. För Guds basun ska ljuda vid den där sista basunen." Då det sista Inseglet är brutet, och då den sjunde ängeln håller på att ge sitt Budskap, "ska den sista basunen ljuda, och de i Kristus döda ska uppstå. Och vi, som är levande och finns kvar ska lyftas upp tillsammans

med dem för att möta Honom i luften.” Han kräver! Han har kommit fram nu för att göra anspråk på Sin — Sin egendom.

257 Se upp! Titta på det här! Oj! Bröt Inseglen, uppenbarade hemligheterna. Uppenbarade dem (Var?) för den sista församlingstidsåldern, den enda som är levande. Resten av dem sover.

258 Han sa: ”Om Han kommer i den första nattvåkten, andra nattvåkten, tredje nattvåkten, vidare fram till den sjunde nattvåkten.” I den sjunde nattvåkten gick det ut ett — ett bud, rättare sagt en kallelse: ”Se, Brudgummen kommer!”

259 Och då de gjorde det, sa den sovande jungfrun, de nominella församlingarna: ”Å, Du vet, jag — jag tror jag skulle vilja ha Den Helige Ande.” Har Ni lagt märke till presbyterianerna och episkopalerna? Hörde Ni mitt Budskap i Phoenix till de där männen, som står där uppe i *Voice* och där, som säger . . . Nåväl, vad är det för fel på den här författaren, som säger: ”Helige Fader *Den och den*”? Då Bibeln säger: ”Kalla ingen människa för ’Fader’, så där.” Ser Ni, de sover tillsammans med dem, det är orsaken, men då de kommer fram och säger: ”Ja, vi tror.”

260 En kvinna ringde bara upp en annan kvinna och sa: ”Som Du vet, är jag episkopal.” Hon sa: ”Jag — jag — jag talade i tungor här om dagen. Jag tror, att jag fick Den Helige Ande, men hysch, tala inte om det för någon!” Jag tvivlar väldigt mycket på det där. Man kan ha talat i tungor. Men om man sätter Eld på en människa, hur ska hon kunna sitta stilla? Det är riktigt. Förstår Ni? Förstår Ni? Kan inte göra det.

261 Skulle Ni kunna föreställa Er Petrus och Jakob och Johannes och de uppe i den övre salen säga: ”Å, vi har Den Helige Ande nu, men det kanske är bäst, att vi bara håller tyst?” Broder, de for genom fönster, dörrar och allting, ut på gatan och uppförde sig som en skara druckna. Det är den verkliga Helige Ande.

262 Men, ser Ni, den där sovande jungfrun får ingenting i alla fall. Mmm. Det är riktigt. Och kom ihåg, att medan de gick för att försöka köpa Olja, kom ihåg, att Skriften inte säger, att de fick tag i Den.

263 Men medan de var ute och försökte köpa Den, kom det ett ljud. Vad skedde? Alla de där jungfrurna, som sov, stod upp och redde till sina lampor ”och gick in till Supén”. Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

264 Och resten blev kvar i Vedermodans period, riktigt, ”Gråt och jämmer och tandagnisslan”. Det där är församlingen, inte Bruden, församlingen.

265 Bruden gick in. Det är stor skillnad mellan församlingen och Bruden. Jajamänsan! Mmm. ”Gick in till Bröllopsupén.” Å, lägg märke till det, gosse! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.]

266 Inseglen bröts (Varför?) i den sista församlingstidsåldern, för att uppenbara de här Sanningarna. Varför? Lammet bröt Inseglen och uppenbarade dem för Sin Församling, för att samla ihop Sina undersåtar till Sitt Rike. Hans Brud, ser Ni! Oj, oj! Han vill hämta Sina undersåtar till Sig nu.

267 Vad är det? Ut ur jordens stoft, ut ur havets botten, ut ur groparna, ut ur allting och överallt, ut ur — ut ur mörkrets regioner, ut ur paradiset, var de än må vara. Han kommer att ropa, och de kommer att svara. Amen! Amen! [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Han kommer att ropa, och de kommer att svara.

268 Han kom för att hämta Sina undersåtar. Han uppenbarade Sina hemligheter, och de såg Det. "Och tid finns inte längre" vid den tiden. "Tiden har runnit ut." Det är avslutat. All right.

269 Han lämnar Tronen för att vara Medlare som ett slaktat Lamm, för att vara Lejon, Kung, för att föra världen, som har avvisat Hans Budskap, till Domen. Han är inte Medlare.

270 Kom ihåg Gamla Testamentets undervisning nu, då vi skyndar oss! Då blodet lämnade nådastolen, vad blev den? Domarsätet.

271 Och då det slaktade Lammet gick fram ifrån Evigheten, bort ifrån Faderns Tron och intog Sina rättigheter, blev den ett Domarsäte. Då blev Han inte ett Lamm utan ett Lejon, Kung, och Han kallar på Sin Drottning att komma och stå vid Hans sida.

272 "Vet Ni inte, att de heliga ska döma jorden?" Daniel sa: "Man satte sig till doms, och böckerna öppnades. Och tiotusenden gånger tiotusenden tusenden betjänade Honom", Kung och Drottning. "Och sedan öppnades en annan Bok, som var Livets Bok", den är för församlingen. Och Drottningen och Kungen stod där.

273 Liksom en cowboys betraktelse löd:

Igår kväll, då jag låg på prärien,
Tittade jag på stjärnorna på Himlen,
Och jag undrade om en cowboy någonsin
Skulle kunna luffa till det där ljuvliga så
småningom.

Det finns en väg till den där ljusa, lyckliga
trakten

Men det är dimmigt där, en stig så säger de,
Men den breda, som leder till fördärvet
Är utmärkt och basuneras ut hela vägen.

De talar om en annan mäktig Ägare,

274 Han talar om sin boskaps livsvillkor. Om Du någonsin var med vid en sammandrivning av boskap, skulle Du kunna se det klart.

De talar om en annan mäktig Ägare,
 Och Han har aldrig för mycket, så säger de,
 Han kommer alltid att bereda plats åt en
 syndare
 Som vill luffa på den där raka, smala vägen.

De säger, att Han aldrig kommer att överge en,
 Och Han känner till varenda handling och
 blick.

För, för säkerhets skull är det bäst att vi blir
 märkta,

Får vårt namn i Hans stora
 kontrollräkningsbok.

För de säger, att det ska bli en stor
 sammandrivning,

Då cowboys kommer att stå där som hundar,
 För att märkas av domens ryttare, (de där
 profeterna och siarna)

Som står på post och känner till vartenda
 märke.

275 Om Du någonsin var med om en sammandrivning, såg chefen
 stå där ute och ryttarna och samla in den där boskapshjorden.
 Han kommer att se sitt eget märke gå förbi och han kommer att
 göra tecken åt chefen. Och chefen kommer att se det och nicka
 åt honom. Hans ponny springer rakt in, runt omkring den här
 myllrande, stångande massan av horn så där, och tar ut hans egna
 kor. Förstår Ni?

De säger, att det ska bli en stor
 sammandrivning,

Och cowboys kommer att stå där som hundar,
 För att märkas av domens ryttare,

Som står på post och känner till vartenda
 märke. (Förstår Ni?)

276 Så han sa:

Jag antar, att jag kommer att vara en vilsen
 åring,

Bara en man som är dömd att dö, omärkt, (han,
 de gör soppa på honom, ser Ni),

Som kommer att sättas i skaran av de lantliga,
 Då Chefen för de där ryttarna kommer förbi.

277 Ser Ni, vem Det är? Ryttarnas Chef. Det är Lammet, för de sju
 budbärarna, som är utposterade och känner till vartenda märke.
 Förstår Ni? Hm!

278 Lägg märke till, att här kommer Han! Lämnar Tronen, som
 Medlare, som ett slaktat Lamm, för att bli ett Lejon, Kung, för
 att föra hela världen, som har avvisat Honom, till Domen. Vår
 Släktings-Återlösare är då Kung över allting. Varför? Han har

återlösningens äganderättshandling. Alltsammans ligger i Hans hand. Jag är glad, att jag känner Honom. Förstår Ni?

279 Då gör Han anspråk på Sitt arv, dvs. Församlingen, Bruden. Han gör anspråk på Det.

280 Vad gör Han sedan? Han gör sig av med Sin medtävlare, Satan. Han kastar honom i en Eldsjö tillsammans med alla dem, som var inspirerade av Satan till att avvisa Hans Ord om återlösningen.

281 Han är Kung nu. Barmhärtigheten är fortfarande på Tronen. Avvisa inte Hans erbjudande! Förstår Ni? Ryttarna vet precis vem Du är.

282 Och Hans medtävlare nu, som har gett Honom bekymmer i tvåtusen år och hävdad: "Jag kan göra vad jag vill med dem. Jag har dem fortfarande. De är mina. Jag. . . De förlorade beviset där borta."

283 Men Han är Släktings-Återlösaren. Han sa, att han är här borta och gör förböner nu. Men en dag. . .

Han sa: "Jag ska lägga dem i graven."

284 Men Han sa till Församlingen: "Jag ska hämta ut Er." Förstår Ni? "Men först måste jag vara Förebedjare."

285 Nu kommer Han fram, stiger ut ur Evigheten där borta, bort ifrån Faderns Tron, där Han satt som Förebedjare. Nu kommer Han för att vara Kung, å, för att regera alla nationer med järnspira. Man har satt sig till doms. Å, broder, vår Släktings-Återlösare håller i det alltsammans. Det är riktigt. Jajamänsan.

286 Vad gör Han? Han utmanar den där medtävlaren, Satan. "De är mina nu. Jag har låtit dem uppstå ur graven." Och Han tar alla lögnarna, och de som förvränger Ordet och allting sådant, tillsammans med Satan, och förgör dem i Eldsjön. Det är slut med henne, nu. Kastar dem i en Eldsjö. Oj, oj!

287 Vet Ni vad? Jag vill — jag vill säga någonting här, innan vi slutar. Och sedan ska vi — vi ska — vi ska skynda oss. Lägg märke till det här! Vi är nu nere vid 7:e versen. Men från den 8:e versen till den 14:e vill jag, att Ni ska lägga märke till, vad som äger rum.

Alla, som var *i himmelen*, och alla som var på *jorden*. . .

288 Lyssna bara till det här! Låt mig bara läsa det nu! Jag tror, att det skulle vara bättre, om jag bara läser det ur Boken, tillsammans med den 7:e versen, ser Ni. Och lägg märke till den 6:e versen!

Och jag — och jag ser, såg, och se, mitt ibland tronen och de fyra väsendena och mitt ibland de äldste stod ett Lamm som om det hade varit slaktat, som hade sju huvuden. . . Rättare sagt sju horn (menar jag) och sju

ögon, (vi förklarade det nyss) vilka är Guds sju Andar, utsända till hela jorden.

289 Ser Ni, sju församlingstidsåldrar, de sju budbärarna, som höll den där Elden brinnande. Förstår Ni? All right.

Och han kom (Lammet) och tog boken ur högra handen på honom, som satt på tronen — satt på tronen.

290 Se upp nu! Och då Han gjorde det, ge akt på vad, som ägde rum! Man talar om ett jubileum! Det här är nu exakt brytandet av de där Inseglen, som äger rum. Vi kommer att få in ”den halva timmens tystnad” precis efter det här. Ge akt på det här, så ska vi börja! Vi ska avsluta det här nästa söndag kväll, just här. Och lyssna noga nu! Är Ni redo? Säg: ”Amen.”! [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Lyssna noga till vad, som ägde rum, då Han hade gjort det här!

291 Då hela skapelsen jämrade sig, ingen visste, vad man skulle göra, och Johannes grät. ”Här kom Lammet och gick över!” Och den här Boken var i händerna på — på den ursprunglige Ägaren, för att människan hade fallit och förlorat Den. Och ingen människa kunde ta Den längre för att återlösa jorden, ingen präst, påve, någonting, som jag sa. ”Men Lammet kom fram!” Ingen Maria, ingen sankt *det här* eller sankt *det där*. ”Lammet kom fram, blodigt, slaktat, och tog Boken ur högra handen på Honom, som satt på Tronen.” Och då de såg, att det fanns en Återlösare, och alla själarna under altaret, då Änglarna, då de äldste, då allting såg det, då det här görs. Det ligger ännu i framtiden. Ikväll är Han Medlare, men Han kommer till det här. Se upp!

Och då han hade tagit boken, föll de fyra väsendena och de tjugofyra äldste ner inför Lammet, och var och en av dem hade harpor och gyllene skålar fulla av rökelse, vilket är de heligas böner.

292 Det där är de, som är under altaret, som har bett sedan länge. Ser Ni, de hade bett om återlösning, bett om uppståndelse. Och här håller de här — dessa äldste ut sina böner inför . . . För nu har vi en Representant, vi har en Släkting i Himmelen, som har kommit fram för att göra Sina anspråk.

Och de sjöng en ny sång, som sa: ”Du är värdig att ta boken och att öppna dess insegel, för du blev slaktad och har återlöst oss åt vår Gud (se upp) med ditt blod från varenda släkt, . . . tungomål och folk och nation,

med ditt blod från varenda släkt, . . . tungomål och folk och nation,

293 De ville komma tillbaka. Och här går de tillbaka för att vara kungar och präster.

294 Åra vare Gud! Jag känner mig bra nog för att tala i tungor. Titta! Ge akt på det! Ja. Det verkar, som om jag inte har språk

nog, så att jag skulle kunna prisa Honom med det. Jag behöver ett, som jag inte ens kan.

295 Lägg märke till: "Och jag såg. . ."! Lyssna till det här!

Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar. . .

296 Lyssna, vilket jubileum som pågår! Då de såg det där Lammet komma och ta den där Återlösningensboken, ropade själarna. Vi ska komma till det. Alla, allting, de äldste föll ner. De hällde ut de heligas böner. Vad? Det fanns en Släkting, som representerade oss. De föll på sina ansikten. Och de sjöng en sång och sa: "Du är värdig, för Du blev slaktad!" Ge akt på vad. . . Och titta på de där Änglarna!

Och jag såg, och . . . hörde rösten av många änglar runt omkring tronen och väsendena och de äldste, och antalet av dem var tiotusen gånger tio tusenden, . . . tusenden. (Huit! Lägg märke till det!)

Som sa med hög röst: "Värdigt är Lammet, som blev slaktat, att få makt och rikedom och vishet och styrka och ära och härlighet och välsignelser."

297 Vilket jubileum, som pågick i Himmelen, då det där Lammet anger tonen, lämnar det där förbönsbåset för att komma hit för att inta Sina rättigheter!

298 Som Ni förstår, berörde det där Johannes. Han måste ha sett sitt namn skrivet där. Då de där Inseglan bröts, måste han ha blivit riktigt lycklig. Lyssna, vad han sa!

Och varenda skapelse, som är i himmelen och på jorden och under jorden . . . sådana som . . . i havet och allt som . . . i dem, är i dem, hörde mig, då jag sa: "Välsignelser . . . ära . . . makt vare med honom, som sitter på tronen och med Lammet i evighet. . ." (Amen! Amen och amen! Å!)

Och de fyra väsendena sa: "Amen." Och de tjugofyra äldste föll ner och tillbad honom, som lever i evigheters evighet.

299 Tala om ett jubileum, tala om en tid, då det där Lammet gick fram! Ser Ni, Boken är besegrad till och med i Himmelen, hemligheterna är det.

300 Säg: "Är mitt namn där?" Jag vet inte. Jag hoppas, att det är det. Men om det är det, sattes det i Boken innan världens grund lades.

301 Men det första, som representerade den där återlösningen, kom att vara Lammet, som hade blivit slaktat ända från då världens grund lades. Och Han tog Boken, (glory!) öppnade Boken och rev av Inseglan, och skickade ner Den till jorden, till Sin sjunde ängel, för att uppenbara Den för Sitt folk! [Församlingen fröjdar sig stortligen. — Utg.] Var så goda! Oj,

oj! Vad skedde? Skriken, ropen, hallelujaropen, de smorda, kraften, härligheten, uppenbarelsen! [Församlingen fortsätter att storligen fröjda sig.]

³⁰² Och gamle Johannes, som hade stått där, vår broder, och gråtit! "Å", sa han, "allting i Himmelen, allting på jorden och allting i havet hörde mig ropa: 'Amen! Amen! Välsignelser, ära och makt och kraft vare med Honom, som lever i evigheters evighet!'"

³⁰³ Tala om en lycklig tid, då de där Inseglan bröts! Johannes måste ha tittat in och sett bortom tidens förlåt och sagt: "Där är Johannes." Å, å!

³⁰⁴ Han var så lycklig, att han sa: "Allting i Himmelen." Han måste verkligen ha ropat, eller hur? "Allting i Himmelen, allting på jorden, allting under jorden, varenda skapelse, allting annat hörde mig säga: 'Amen! Välsignelser och ära och vishet och kraft och makt och rikedom tillhör Honom.'" Amen!

³⁰⁵ Varför? Då uppenbarelsen kom, att Lammet, Återlösaren, vår Släkting hade kommit tillbaka från Medlartronen och hade gått hit ut för att inta Sin egendom. Å!

Snart ska Lammet hämta Sin Brud, för att alltid vara vid Hans sida,

Hela Himmelens härskara kommer att vara samlad.

Å, det kommer att vara en härlig syn, alla de heliga i fläckfritt vitt.

Och tillsammans med Jesus ska vi regera i Evighet.

Å, "Kom och ät!" ropar Mästaren, (av Ordet),
"Kom och ät!"

³⁰⁶ Å, jag — jag — jag blir utan ord, ser Ni.

"Kom och ät, kom och ät",

Du kan festa vid Jesu bord när som helst, (Nu! Men då Han går därifrån, finns det inget hopp.)

Han som gav mängden mat, förvandlade vattnet till vin.

³⁰⁷ Han som sa, att: "Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra." Oj, oj! Han som utlovade de här sakerna i den yttersta tiden. Han som sa de här sakerna. Han som nu, i den tid då uppenbarelsen av de här sakerna tillkännages. "Kom och ät!" Å, missa Det inte, min broder!

Låt oss nu böja våra huvuden bara en minut!

³⁰⁸ Imorgon kväll försöker vi genom Guds nåd bryta det där Första Inseglet, om Gud vill bryta Det åt oss och låta oss se, vad den här uppenbarelsen har varit, "fördold sedan världens grund lades".

309 Innan vi gör det, min vän som är syndare eller ljum församlingsmedlem, har Du bara ett medlemskap i en församling, eller har Du inget medlemskap? Och om Du bara har ett medlemskap, skulle Du ha det så gott som lika bra utan det. Du behöver en Födelse. Du måste komma till Blodet. Du måste komma till någonting, som bara suddar ut synden, så att det inte finns något mer minne av den.

310 Om Du inte ännu har förberett Dig på att möta Lammet i luften! Och med den kraft jag är beklädd med genom mitt uppdrag, givet av Gud Allsmäktig och överlämnat åt mig av en Ängel, en Ljus-stod, förmanar jag Dig i Jesu Kristi Namn! Försök inte möta Honom med enbart ett medlemskap i en den här världens församlings-förening!

311 Kom medan Medlaren, såvitt jag vet, fortfarande är på Tronen och gör förbön! För det kommer att komma en dag, då Du kommer att vilja komma, och det inte finns någon Medlare. För om vi förstår, vilken tid vi lever i, i den sjunde församlingstidsåldern, och Guds hemligheter blir vad de har blivit, med Guds bekräftade Ande, som visar allting, som Han utlovade i den yttersta tiden, hur mycket mer tid finns det kvar? Min vän, som är syndare, kom!

312 Herre Jesus, timmen håller på att bli sen. Det kan till och med vara senare än vi tror. Och vi är glada för att se, att den här stunden närmar sig. Det är den härligaste stund, som världen någonsin har känt, för den troende. Men för den, som avvisar den, den allra sorgligaste tid, som det någonsin skulle kunna vara. Det skulle inte kunna finnas ord i alfabetet, bokstäver till att skapa ord av, som skulle kunna uttrycka det bekymmer och den sorg, som ligger framför. Och inte heller finns det ord, som skulle kunna formas från vårt alfabete, till att uttrycka de välsignelser, som ligger framför, för den troende.

313 Fader, det kan finnas några här ikväll utan hopp. Och de är intelligenta mänskliga varelser. Och om nu Blodet fortfarande ligger på Nådastolen, så låt Lammet gå ut ifrån Tronen till deras hjärta ikväll och uppenbara för dem, att de är förlorade. Och med blodiga händer säga: "Kom, medan det finns tid att komma!"

314 Jag överlämnar Budskapet, Herre, tillsammans med min bön, i Dina händer. Gör vad Du än vill, Fader, i Jesu Namn!

Med våra huvuden böjda.

315 Om Du inte har uppfyllt det här yrkandet och det här kravet! Om Du bara har litat på Din församling! Då fanns det ingenting, som kunde återlösa. Om Du litade på något helgons förböner, är Du fortfarande förlorad. Om Du har litat på Dina händers verk, någonting, som Du har gjort, goda gärningar, är Du förlorad. Om Du har litat på – på Din mors bön eller Din mors, Din fars rättfärdighet, om Du har litat på det, är Du förlorad. Om Du har förtröstat på någon förnimmelse, någon underlig känsla,

någon stark känsla, på tungotal eller dans! Om det är allt Du har förtröstat på, och Du inte känner Lammet personligen, inte känner Honom, då uppmanar jag Dig inför Gud, ställ den där saken tillrätta, nu, med Gud!

316 Djupt i Ditt hjärta, be! Och var bara enkel, för Gud gömmer Sig i det enkla. Som Du minns, säger Bibeln: "Så många, som trodde, lades till."

317 Och medan vi ber för Dig, litar jag på, att Du ska fatta (Ditt) enda eviga beslut: "Herre, jag säger: 'Ja!'" Och ett *beslut* är en "sten". Men vad duger en sten till utan en stenhuggare, som kan hugga den, för att forma byggnaden, så att den passar i byggnaden? Så låt Den Helige Ande hugga Dig ifrån det Du är till det, som Du borde vara! Om Du bara är en stel församlingsmedlem, om Du är en syndare, vad Du än är, om Du är utan Kristus, utan Den Helige Ande, må Gud ge Dig frid ikväll!

318 Nu, Herre, så förnuftigt jag vet, hur jag ska komma, och så — så Skriftenligt jag vet, hur jag ska komma, kommer jag nu med dessa, som jag har överlämnat åt Dig tillsammans med Ordet. Jag litar på, Herre, att Ordet har funnit Sin plats i folks hjärtan ikväll.

319 Om det finns sådana här, som inte vet, eller inte har den där vissheten om att Den Helige Andes ljuvliga Närhet förblir i deras liv. Så att häftigt humör eller likgiltighet eller själviskhet eller någonting har huggit bort detta Stora ifrån dem och har hållit dem ifrån Det, eller någon trosbekännelse eller — eller — eller någon förnimmelse har hållit dem ifrån Guds gemenskaps ljuvlighet, att den nu ska släppas lös!

320 Och att Lammet, den där blodige, helige Släktingen, som kom gående fram ifrån Tronen, ner genom Guds Trons korridorers mystiska Ljus, gick ut för att göra anspråk på Sitt arv! Gud, bevilja oss ikväll, att de kommer att ta emot Honom! Må vartenda beslut fattas allvarligt, och må de överlåta sig åt Honom allena, som kan hugga till dem och forma dem till Guds söner och döttrar!

321 I allvarlig bön, nu, gör jag detta på det sätt jag känner mig ledd att göra det. I allvarlighet inför Gud, eftersom Han har bevisat Sig för Dig. Och du var inte en kristen, eller Du var inte, vad vi kallar en . . . Inte en — inte en — en — en, som gick in i ett samfund, utan jag menar en pånyttfödd kristen. Men Du tror allvarligt, att Budskapet är sant, och Du tror allvarligt, att Du bara kan bli frälst genom Guds nåd. Och Du tror verkligen, att Han talar till Ditt hjärta nu. Och Du vill ta emot Honom och är redo att — att låta Hans Ord hugga till Dig ifrån det, som Du är, och göra Dig till det, som Du bör vara. Vill Du vittna om detsamma genom att stå upp på Dina fötter? Om den personen är

här och vill göra det där till- . . . Det där alltillräckliga, stå upp på Dina fötter!

³²² Himmelske Fader, jag vet inget mer jag ska göra än att citera Ditt Ord. Här står människor på sina fötter, som känner, att de inte har varit där de borde vara, redo för den här Bortryckelsen, för den kan ske, innan det Första Inseglet öppnas för oss.

³²³ Och, Fader, jag ber för dem. Jag — jag, som Din tjänare, framför den här bönen till den store Medlaren, Kristus. Då de ber, framför jag min bön tillsammans med dem, på Guds elfbensvita Tron, där, där det blodiga Offret sitter ikväll. Och nästan när som helst kan stiga fram ifrån Tronen för att komma fram och göra anspråk på Sin egendom, då finns det ingen mer barmhärtighet kvar, det är dom.

³²⁴ Bevilja oss, Herre, att de här människorna, som står på sina fötter, i sina hjärtan gör sin bekännelse och är villiga att låta Guds Ande forma dem och hugga till dem och skapa dem till levande stenar i Herrens Guds Hus! Bevilja oss det, Fader! Jag överlämnar dem åt Dig nu.

³²⁵ Och Du sa: ”Den som kommer att bekänna mig inför människorna, honom ska jag bekänna inför min Fader och de heliga Änglarna.” Och nu sitter Du där i allas närvaro ikväll. Och de står och bekänner Dig. Och, Herre, om det där är ifrån deras hjärtas botten, precis lika säkert som att Guds Ord har rätt, framför Du nu förböner för dem och tar emot dem i Offerlammets renande Blods nåds och barmhärtighets rike. Och de ska vara Dina i Jesu Kristi Namn. Amen.

³²⁶ Ni nu, som ser de här människorna, som står på sina fötter, den här unge mannen just *där* inne, och dem som står upp, Ni som kände, att all synd och fördömelse har försvunnit. Jag vill, att Ni bara ska resa Er upp, en del av Er nära dem. Skaka hand med dem och säg: ”Broder, jag ska be för Dig. Syster, jag ska be för Dig.” Skaka bara hand med dem och säg: ”Gud välsigne Dig!” Och nu tillhör resten den Allsmäktiges hand. Säg: ”Jag ska be, och jag ska göra allt jag kan för att hjälpa Dig in i Guds Rike.”

Å, kallar idag!

Å, Jesus kallar!

Han kallar kärleksfullt idag!

³²⁷ Älskar Ni Honom? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Är Han inte underbar? [”Amen.”] Å, vad skulle vi göra utan Det Här? ”Människan ska inte leva av bröd allenast, utan av vartenda Ord, som utgår ur Guds mun, ska människan leva.” Å, ge mig mat, Herre, av Ordet!

³²⁸ ”Strunta inte i att komma tillsammans, liksom de otroende betar sig, och detta så mycket mer, som Ni ser, att Dagen närmar sig!”

³²⁹ Om Gud vill, ska jag imorgon kväll, genom Guds nåd, försöka att med allt, som finns i mig, be Honom att med- . . . Be för oss, så att de här Inseglens hemlighet, då de bryter fram, kommer att kungöra Guds Ord för människorna.

Tills jag möter Er, Gud vare med Er!

³³⁰ Och nu överlämnar jag mötet åt vår ädle broder, broder Neville, pastorn. Hur många älskar broder Neville? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Nu gör vi det allesammans. Kom fram, broder Neville! Broder Neville, Gud välsigne Dig, broder!

KLYFTAN MELLAN DE SJU FÖRSAMLINGSTIDSÅLDRARNA
OCH DE SJU INSEGLÉN SWD63-0317E
(The Breach Between The Seven Church Ages And The Seven Seals)
SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLÉN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag kväll den 17 mars 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org